

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NINA LEVINE

A woman in a black dress and Santa hat is the central figure of the book cover. She is wearing a black, long-sleeved, form-fitting dress and a black Santa hat with a red pom-pom. Her face is partially obscured by shadows. The background is a vibrant red with a white, snow-like texture.

 **CHRISTMAS
HEARTS**

A STORM MC RELOADED NOVELLA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

NOEL KALPLERİ

NINA LEVINE

İÇİN

Noel Kalpleri Storm

MC Zaman Çizelgesi

Bölüm

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Nina Levine'in diğer

kitapları Yazar

hakkında

ADANMA

*Tüm cesur Stormgirls'ler
için. Mutlu Noeller!*

NOEL KALPLERİ

Noel'i Stormgirl tarzında kutlayın.

Winter & Birdie, Fury & Zara, King & Lily ve diğer
Sydney Storm çiftlerinin geri kalanıyla Noel'i kutlamak için bir araya geldiklerinde.

Her zamanki Storm seksiliğinin yanı sıra Storm kızlarının çılgın
maceralarını da bekleyin.

Ve Storm kitaplarında otoriter bir Storm erkeği olmazsa olmazdır. King ve
Lily Noel'de mi? Ateşli bir sahne bekleyin!

*Noel için eve dönün ve bu Storm MC romanında herkesin neler yaptığını
öğrenin.*

***Bu kitap, Storm MC Reloaded serisinin üçüncü kitabıdır ve sırayla
okunmalıdır.***

Yeni kitaplar, indirimler ve ücretsiz bonus içerikler hakkında bilgi almak için [haber bültenime kaydolun](#).

Facebook'ta iseniz, kitaplarım hakkında benimle sohbet etmek, özel hediyelere katılmak ve yakında çıkacak kitapların ön izlemelerini okumak için [katılabileceğiniz](#) bir [okuyucu grubum](#) var.

Storm MC Serisi

1. Storm
2. Fierce
3. Blaze
4. Canlandır
5. Öldür
- 5.5 Küstah Noel
6. Hayali
7. Komuta
8. Havoc

Sydney Storm MC Serisi

1. Merhametsiz
2. Nitro'nun Eziyeti
3. Şeytanın İntikamı
4. Hyde'ın Af
5. Kralın Gazabı
6. Kralın Hükümdarlığı
7. Kral: Epilog Koleksiyonu

Fırtına MC Yeniden Yükleme Serisi

1. Kasırğa Kalpleri
2. Kalplerin Savaşı
3. Noel Kalpleri
4. Savaş Kalpleri

Tekil Romanlar:

Ashton Scott (otoriter milyarder romantizmi)
Nefesimi Çal (arkadaşlıktan aşka romantizm)
Be The One (rock yıldızı romantizmi)

[BookBub'da beni takip edin, indirimlerimden haberdar olun](#)

STORM MC ZAMAN ÇİZELGESİ

Merhaba arkadaşlar!

Bu kitabın olaylarını daha iyi anlayabilmeniz için Storm MC Reloaded serisinin zaman çizelgesini tekrar hatırlatmak istiyorum.

HURRICANE HEARTS: Winter ve Birdie, King's Wrath/King's Reign'de yaşanan olaylar sırasında yeniden bir araya gelir.

4 YIL SONRA

WAR OF HEARTS:

Bu hikayenin 1. bölümü, Fury ve Zara'nın tanıştığı bölüm, King's Reign'in epilogundan birkaç ay sonra geçiyor, yani King ve Lily'nin evlenmesinden DÖRT YIL SONRA. Winter ve Birdie'nin evlenmesinden de dört yıl sonra.

4 YIL SONRA

Hikayenin 2. bölümü, 1. bölümden DÖRT YIL SONRA gerçekleşir.

NOEL KALPLERİ: Kalplerin Savaşı'nın bitiminden dört ay sonra gerçekleşir. Bu noktada, King & Lily ve Winter & Birdie 8 yıldır evlidir.

Umarım bu
yardımcı olur!

Nina x

PS: Açıkçası 4 rakamını seviyorum ;)

Lily

II

ade King, hemen buraya gelmezsen, Noel Baba'ya mesaj atıp
bu yıl sana hediye getirmemesini söyleyeceğim!

Zara dirseklerini aramızdaki mutfak tezgahına dayadı ve kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Dün gördüğümünden beri stres seviyen en az iki katına çıktı anne. Ne oluyor?"

Sinirlenerek gözlerimi genişletiyorum. Zara'ya değil, çünkü ailemde stresime katkıda bulunan tek kişi o değil, daha çok hayata genel olarak. "Listem uzun. Gerçekten sana ayrıntılı olarak anlatmamı mı istiyorsun?"

O sıırttı. "Senin listen her zaman uzundur. King bunu sağlıyor."

Çay havlusunu tezgahın üzerine atıp, bir dakika önce bana doldurduğu soğuk su bardağını alıyorum. Yarısını bir yudumda içtikten sonra derin bir nefes alıp şöyle diyorum: "Bu lanet olası sıcaklık yüzünden. Ve çocuklar. Ve bu akşamki aile yemeği ve yarınki barbekü için hiç hazır olmadığım gerçeği. Ve yarın öğleden sonra kaç kişinin geleceğini hala tam olarak bilmiyorum, bu da yemek hazırlamayı zorlaştırıyor. Ve yeni salıncak setini almam gerekiyor. Ve şey..." Gözlerimi biraz daha genişletiyorum. "Bu noktada, yarın

yarın için zamanında kurulacağından bile emin değilim." Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirip, sıcaktan yapışan saçlarımı alnımdan çekiyorum. "King'den bahsetme bile. O adam şu anda beni sınıyor ve eve geldiğinde, *tabii* eve gelirse, ona söyleyecek o kadar çok şey var ki, ne olduğunu anlayamayacak."

Zara'nın gülümsemesi kaybolur ve yüzü endişeyle dolar. "Tamam, baştan başlayalım. Sıcaklık. Neden buradaki klimayı tamir ettirmedin? İki gündür bozuk ve hava neredeyse kırk derece, bu da..." "King dün eve geleceğini ve tamir edeceğini söylemişti, ama şimdi bana kesin bir saat veremediği için Kree'nin tavsiye ettiği klima tamircisini aradım." Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Tek sorun, Sydney'deki herkesin kliması bozuk, bu yüzden ne zaman geleceği belli değil."

Telefonunu çıkarır ve tuşlara basmaya başlar. "Fury'ye bugün gelip bir bakmasını söyleyeceğim." Mesajlaşmayı bitirince tekrar gözlerime bakar. "Yakınlarda, hemen geliyor. Ona salıncak setini de almasını söyledim, akşam yemeğinden sonra King eve gelmezse gelip senin için kurarız. Yarın için ise, henüz cevap vermeyenlerin listesini verirsen, ben onları arar öğrenirim, sen de gerekli yiyecekleri ayarlayabilirsin."

Kızıma bakıyorum. Yemin ederim ki o benden gelmiyor; beni rahatsız eden hiçbir şey onu rahatsız etmiyor gibi görünüyor. "Hangi süper güç haplarını alıyorsan, bana da ver."

"Evet, sakinleştirici haplar fena olmazdı, ama anlıyorum; bu sıcaklık herkesi delirtmeye yeter, üstüne üstlük King de bu işi çok iyi yapıyor."

Mutfağa bakıyorum, oğlumun neden henüz gelmediğini merak ediyorum. "Çocuklardan bahsetmiyorum bile! Sıcaklık onların en kötü davranışlarını ortaya çıkarıyor. Ve kardeşin, bu yıl Noel Baba'nın ona gelmeyeceğini öğrenmek üzere."

Cade'i aramak için mutfaktan çıkarken Zara bana uzanır. "Onu ben bulayım. Noel Baba konusunda sakın ol. İkimiz de onu gerçekten cezalandıramayacağını biliyoruz, bu yüzden tutamayacağın tehditler savurma." Odayı terk ederken omzunun üzerinden şöyle diyor: "Aramamı istediğin kişilerin listesini yap. Sonra da biraz şarap iç."

*Sabah 10'da şarap
mı? Belki biraz
erken. Belki de hiç
erken değil.*

*King on iki saattir aramadı, mesajlarıma da cevap vermedi.
Melbourne'dan ne zaman döneceğini bilmiyorum, Noel'e yetişip
yetişemeyeceğini bile bilmiyorum.*

O lanet olası adam.

Ön kapımın çalınması düşüncelerimi bölüyor. "Lil, yardım eder misin? Sana et getirdim," diye sesleniyor Tatum.

Kapıda onunla buluşup biftek ve sosis tepsilerini alıyorum. "Neden bana et getiriyorsun?" Yarın öğleden sonra kulüp için Noel barbeküsü yapıyoruz ve King tüm yiyeceklerin masraflarını karşılıyor. Ayrıca bu öğleden sonra kasaptan eti alması gerekiyordu, ama şu anda bunu düşünmüyorum bile çünkü kan basıncımı tavan yapabilir.

"Nitro bu sabah kasaptan King için aldı ve bana getirip vermemi istedi."

Ona bakarak, kocama olan öfkemi birkaç kat daha artırmak yerine şu anki seviyede tutmaya çalışıyorum. "King, Nitro'yu araması çok hoş ama karısının telefonlarına cevap vermiyor."

"Alaycı tavrını fark ettim," diyor, "ama bu sıcakta ölmeden önce eti içeri taşıyalım."

"Sen de burada öleceksin," diyor Zara, bize katılarak. "Ama anneme klimayı neden tamir ettirmedin diye sorma."

Tüm eti mutfağa taşıyıp, neredeyse dolmuş olan buzdolabına koyduğumuzda Fury mutfağa girer. Zara'ya uzanıp onu öper, sonra dikkatini bana çevirir. "Klima bakacağım ama uzman değilim, garanti veremem."

Gelinim olacak adama içimden teşekkür ederken, "Teşekkürler. Yarın bunun için sana ekstra bir hediye alacağım," diyorum.

Yüzünde eğlenceli bir ifade belirir ama söylediklerime cevap vermez. Sadece başını sallar ve mutfaktan çıkar, çıkarken Cade ile karşılaşır.

Oğlum haftalardır bana cehennem azabı yaşıyor. Her küçük şey için benimle tartışıyor, kardeşi ve kız kardeşi ile kavga ediyor ve daha önce hiç görmediğimiz kötü davranışlar sergiliyor. Onunla nasıl başa çıkacağımı bulmaya çalışırken çaresizim. Bunun nedeninin babasını özlemesi olduğunu düşünüyorum, ama nedeni ne olursa olsun, bu durumu kontrol altına almam ve bunu şimdiye kadar yaptığımdan daha hızlı yapmam gerekiyor.

"Yatak odandaki dağınıklığı topladın mı?" diye soruyorum. Dün gece toplaması için söylediğim dağınıklık. Benim istediğimi yapmak yerine, daha da dağınık hale getirdiği dağınıklık.

Bana dik dik bakan meydan okuyan bakışları, King ve benim ona Noel için aldığımız hediyeleri vermek istememe neden oluyor. Bu meydan okuyan tavırları, babasının üzerinde biraz zaman harcaması gerekecek, çünkü ben bu konuda hiçbir ilerleme kaydedemiyorum. "Neredeyse bitti."

Cade'in "neredeyse bitti" anlayışı benimkinden çok farklı. "Tamam, odana geri dön ve bitene kadar orada kal. Bil ki, Cade, Noel Baba dağınık odaları olan çocukları ziyaret etmeyi sevmez, bu yüzden onu görmek istiyorsan odanı olabildiğince temizlemeni öneririm."

"Bu doğru değil! Geçen yıl da odam dağınık değildi."

Kaşlarımı kaldırarak, benimle tartışmaya devam etmesini bekledim. "Çocukların ebeveynleriyle tartışmasından da hoşlanmaz."

Ağzını sıkıştırdı. "Bunu uyduruyorsun! Noel Baba'yı tanımıyorsun! Odamı temizlemek zorunda değilim!"

Bir.

İki.

Üç

Derin bir nefes alıyorum.

Oğlumu

seviyorum.

Oğlumu

seviyorum.

Oğlumu

seviyorum.

"Haklısın. Sevmiyorum. Belki de senin yöntemini denemelisin ve bunun doğru olup olmadığını görmelisin. Yarın sabah ona hediye getirip getirmediğine bakarak anlarsın."

Cade'in gözleri babasının gözleri gibi. Duygusal bir fırtına yaşadığında kahverengi gözleri koyulaşır ve benim sözlerim onun içindeki fırtınayı tetiklemiştir. Tek kelime etmeden arkasını dönüp mutfaktan çıkar.

Derin bir nefes daha alıp Zara'ya bakıyorum. "Bütün gün burada kalacağını söyle. Bugün Cade'i hayatta tutmakla görevli olmamın doğru olup olmadığından emin değilim."

"Bütün gün buradayım, dışarı çıkmam gerekirse onu da yanıma alırım."

"Sen dünyanın en iyi kızıydın."

Gülümser. "Holly'ye bunu söylediğini söyleyeceğim."

Telefonum bir mesaj geldiğini bildirir ve dikkatim tamamen ona kayar, umarım kocamdan gelmiştir. "Bir saat sonra evdeyim" gibi bir şey yazmış olsun diye dua ederim.

KING: Bisikletim bozuldu. Akşam yemeğine kadar evde olurum.

Ben: Olmalısın derken,

olacak mı? King:

Olmalıyım.

Onu ARADIM ama cevap vermedi.

Aman Tanrım, onu öldüreceğim.

BEN: Telefonuna cevap ver.

Cevabı hemen gelmiyor ama sonunda geliyor.

KING: Birkaç işi halletmeye çalışıyorum.

Ben: Telefonuna cevap vermezsen ya da beni aramazsan, halletmek istemediğin bir sürü işi halletmek zorunda kalacaksın.

BİRKAÇ DAKİKA GEÇTİ, bu sırada göğsüm sinir, hayal kırıklığı ve çocuklardan, sıcaktan, hayattan duyduğum yorgunlukla sıkıştı.

Sonra onun araması gelir.

Hayatım sona eriyormuş ve o benim can simidimmiş gibi cevap veriyorum. "Seni seviyorum King, ama cidden bu sevgimi sınıyorsun ve akşam yemeğine kadar eve gelmezsen ben..."

"Orada neler oluyor?"

"Şu anda ciddi misin? *Neler oluyor?* Liste istiyorsan seve seve veririm, ama dinlemek için birkaç dakikadan fazla zamana ihtiyacın olacak. Belki sana mesaj atmamı istersin. Bu hafta telefonla konuşmak istemediğini biliyorum." Sesimin aldığı tiz ton, nefret ettiğim ve şu anda duymamak istediğim bir ton, ama denesem bile kendimi durduramıyorum. Artık kesin ve kabul ediyorum: Bu Noel, kendini toparlayamayan çılgın kadın benim.

"Siktir, Lily..."

"Sakın söyleme, King. Bugün bunu duymak istemiyorum."

"Ama bu doğru, belki de duymaya ihtiyacın vardır."

Görünüşe göre Noel içimdeki deliliği ortaya çıkarıyor. Sadece bu yıl değil, her yıl. En azından King öyle söylüyor. Ailem de ona katılıyor ve buna Noel Deliliği diyor. Ve bu yıl deli bir kadın olduğumu kabul etsem de, *bunun nedeni benim kontrolüm dışındaki insanlar ve koşullar*

—King'in bunu her yıl sanki çok normal bir şeymiş gibi tekrarlamasına gerek yok.

"Sana ne duymak istediğimi söyleyeyim. Bu akşam Noel yemeği için kesinlikle eve geleceğini duymak istiyorum. Hepsi bu. Yarın yapılması gereken her şeyi ben hallederim ve sen eve geldiğinde salıncak takılmış olur." Bir an durup sesimi yumuşatarak ekliyorum, "Bana ihtiyacım var, King."

Bir an sessizlik olur, sonra o şöyle der: "Orada olacağım. Yarın için her şey halloldu, salıncak setini de bu gece kurarım. Hiçbir şey için endişelenmeni istemiyorum, her şeyi hallettim."

Ve bir anda, göğsümdeki sıkışma hafifledi. Beni ne kadar sınısa, benimle tartışsa ve sınırlarımı zorlasa da, kocam beni asla hayal kırıklığına uğratmaz. Bir şey yapacağını söylediğinde, sözünü tutmak için elinden geleni yapar. Sadece bunu duymaya ihtiyacım vardı.

"Seni seviyorum."

"Bütün gün yolda olacağım." Bu, King'in "acil bir şey yoksa sakın ara" demek için kullandığı dil.

"Akşam görüşürüz."

Telefonu kapatınca hat kesildi. Ona söyleyecek tek bir şeyim kaldı.

BEN: Umarım birkaç gün evde kalmayı planlıyorsunuz. Sana yapmanı istediğim birçok pis iş var.

"AKŞAM YEMEĞİNE EVDE OLACAK MI?" diye sorar Zara.

King'in mesajıma cevap vermeyeceğini bildiğimden, telefonumu bir kenara bırakıp onu çok özlediğim gerçeğinden ziyade önümdeki güne konsantre olmaya çalışıyorum. "Evet."

"İyi."

Tatum bir şey söylemeye başlar ama kapı tekrar çalınır.

"Kızım," Monroe onu içeri aldığımda diyor, "kocan benimkinden daha otoriter bir adam."

Bana uzattığı market poşetlerini alıyorum. "Bunu zaten biliyoruz, Roe. O konuda tüm erkeklerden üstündür."

"Bugün benimle yeni bir sınırı aştı. Bana şu anda nerede olmam gerektiğini sordu. Sonra da neden orada olmadığımı sordu."

"Tanrım, sana ne yapmanı emretti?"

"Şu anda kuaförde olman gerekiyordu," diyor Tatum.

Monroe başını salladı. "Evet, öyle, ama King'le birkaç dakika tartıştıktan sonra, market alışverişine gidebilmek için randevumu iptal etmeyi kabul ettim. Lanet olası Noel arifesinde. Kızlar, en iyi zamanlarda bile market alışverişinden nefret ettiğimi bilirsiniz, ama Noel arifesi en kötüsüdür. Bilin olsun, King'le bir süre konuşmayacağım."

"Bunun için kuaför randevunu mu iptal ettin?" diye soruyorum, ama bu gerçekten bir soru değil, çünkü yaptığını biliyorum. Beni şaşırtan, bunu kabul etmiş olması. Monroe kuaför randevularını kimse için iptal etmez.

"Şunu da kayda geçsin," diyor, gözleri biraz yumuşayarak, "bunu King için yapmadım. Senin için yaptım. Son birkaç gündür olan biten her şey yüzünden ne kadar stresli olduğumu biliyorum; bugün süpermarkete gitmene gerek yok."

son birkaç gündür olan biten her şey yüzünden ne kadar stresli olduğunu biliyorum; bugün süpermarketin yakınlarına bile gitmene gerek yok."

"Şunu da kayda geçsin, seni şu anda anlayamayacağın kadar çok seviyorum. Ve haklısın, bugün market alışverişine gitmek zorunda kalsaydım, kalan akıl sağlığımı da kaybedebilirdim."

Elimi tuttu ve sıktı. "Ben yanındayım kardeşim. Ve dürüst olalım, bugün saçımı yaptırmam gerekmiyordu. Kuaföre gitmeyeli sadece iki hafta oldu."

"Biliyorum, ama yine de saçını yaptırmak senin için bir Noel geleneği."

Omuz silkiyor. "Bu yıl yeni bir Noel geleneği başlatıyorum: On iki gün boyunca King ile konuşmayacağım. Sanırım yeni geleneğimi çok daha seveceğim."

Buna gülüyorum. Ben de o geleneği başlatmak istediğim günler oluyor. "Çocuklar nerede?" Tatum Monroe'ya sorar.

"Annem Sage'i aldı, Hyde de Parker'ı aldı. Hyde dün öğleden sonra beşten sonra eve geldi ve Parker o zamandan beri yanından ayrılmadı. Babasını özlemiş." Monroe'nun üç yaşındaki oğlu babasının tıpatıp aynısı ve Cade'in King'i sevdiği kadar Hyde'ı seviyor. Bu çok anlamlı, çünkü benim oğlum babası için yaşıyor.

Monroe, Tatum'a bakar. "Arabada daha var. Her şeyi içeri taşımama yardım eder misin?"

"Ben de yardım ederim," diyorum.

"Çocuklar sensiz iyi mi?"

"Bu sabah evde sadece Cade var, Zara ona göz kulak oluyor. Annem bana acıdı ve Meredith ile Travis'i gün boyu kendilerine alacağını söyledi."

"Tamam, hadi yapalım, sonra bana G&T yap, G'den fazla T olsun. Bugün Coles'a adım attıktan sonra buna ihtiyacım var. Neden Noel'de bu kadar sıcak olmak zorunda ki? Evren, pişirmemiz gereken onca yemeği ve uğraşmamız gereken

ve katlanmak zorunda olduğumuz tüm koca saçmalıkları, terden boğulmasak çok daha katlanılabilir olurdu?"

"Evet," diyor Tatum, "sanırım içkine tonik koymayalım."

Kulübün minibüslerinden biri garaja girerken, hep birlikte Monroe'nun arabasına doğru yürüdük. Kick yüzünde bir gülümsemeyle arabadan atladı. "Bayanlar," diye selamladı bizi, sonra bana dönerek, "Yarın için içecekleri aldım. Nereye koyayım?"

"Aşağıda, barda. Arka kapı açık. Yardım ister misin?"

Fury'nin motosikletine bakarak başını salladı. "Hayır, sen işine bak. Fury'den yardım isterim."

"Ona yardıma ihtiyacın olduğunu söylerim."

"Teşekkürler, Lily," der ve minibüsün arkasına gidip alkol ve meşrubat kutularını indirmeye başlar.

Monroe ve Tatum'u bırakıp Fury'yi aramaya çıktım ve onu arka terasta klima filtresini temizlerken buldum.

"King bunu daha yeni temizlediğine yemin ederim," diyorum.

Bana bir bakış attı. "Evet, çok kirli değil, ama madem bakmışım, temizleyeyim dedim. Ama sorun bu değil."

"Sorunun ne olduğunu buldun mu?"

"Hayır, benim bilgimin ötesinde bir şey, ama tanıdığım birini aradım, birkaç saat içinde gelip bakacak."

"Bu, bugün duyduğum en iyi ikinci haber."

Bir an sessiz kaldıktan sonra, "King, Melbourne'daki bu durumun yakında sona ermesini umuyor." dedi.

Fury birçok yönden King'e çok benziyor ve durumu iyi okuyabilme yeteneği en büyük benzerliklerinden biri. Melbourne'dan her eve geldiğinde beni kontrol etmeyi ihmal etmiyor. Çocuklarla iyi olup olmadığımı ve King'in sürekli yokluğuna alışıp alışamadığımı soruyor. Bazı günler

benim kurtarıcım oluyor, yükümü hafifletip bana birkaç saat kendime zaman ayırmamı sağlıyor.

Onun söylediklerine başımı sallayarak onayladım. "Evet, biliyorum." Sonra, sanki daha yüksek sesle söylersem gerçek olmayacakmış gibi, fısıltıyla, şu anda en büyük korkumu paylaştım. "Ama bu savaş o kadar uzun süredir devam ediyor ki, hiç bitecek mi diye merak ediyorum. Ve çok fazla adam kaybettik... King'i kaybedemem, Fury. Kaybedemem." Gözyaşları gözlerime doluyor ve onları zorla geri çekmeye çalışıyorum, ama başaramıyorum. Çok uzun süredir biriken tüm baskı, stres ve endişe bir saniye daha saklı kalmayı reddederek yüzümden akıyor.

Fury beni kucaklayarak sarar, güçlü kolları bu anda bana her türlü rahatlığı sağlar. "King'i kaybetmeyeceksin, Lily. Lanet olsun, o kadar çok kez vuruldu ve hayatta kaldı ki, o adamı uzun süre yerde tutacak hiçbir şeyin olmadığını söylemek doğru olur."

Ona bakıyorum, kalbim uzun zamandır hiç bu kadar hızlı atmamıştı, çünkü kocamın yenilmez olmadığını düşünüyordum, o ise kendini öyle görüyordu. "O fiziksel ve zihinsel olarak bitkin durumda. Her eve geldiğinde, kendinden bir parça daha kaybolmuş oluyor. Sevdiğim adamın çok fazla şey kaybettiğini görüyorum ve bu süreçte yavaş yavaş kendini de kaybediyor." Hıçkırıklar arasında sözcükleri ağzımdan çıkarmaya çalışıyorum. "Bu savaşın bitmesi lazım çünkü kocama daha fazla kendini kaybetmemesi lazım."

Fury beni daha sıkı sarar ve gözyaşlarımdan sessizce akmasına izin verir. Kendimi kontrol altına aldığım anda, kollarından kurtulur ve "Teşekkür ederim" derim.

"Sen güçlü bir kadınsın Lily, ama güçlüler bile bazen çatlar. Kendine daha sık çatlamana izin vermelisin. Ve yardım istemelisin. Zara bana sürekli senden yardım istemediklerini söylüyor. O, ihtiyacın olduğunda her zaman yardıma hazır. Ben de evde olduğumda."

Gülümseyerek, "Onun sana sahip olmasına çok sevindim. Düğün hazırlıkları nasıl gidiyor? Bu hafta onunla konuşma fırsatım olmadı."

Kaşlarını kaldırdı. "Konuyu değiştirme. Daha sık arayacağını söyle, ben de sana düğünden bahsedeyim."

Gülümsemem genişliyor. "Daha sık arayacağıma söz veriyorum." "Güzel."

"Ee? Düğün?"

"Dün gece sonunda tarihi belirledik: 23 Mart. O zaman bu savaş hala devam ediyor olsa bile umurumda değil. Zara'yı karım yapmak için savaşın bitmesini daha fazla bekleyemem."

Fury, evlenme teklif ettiğinde hemen evlenmek istemişti, ama Zara kulüpteki her şeyin yoluna girmesini beklemek istemişti. Fury pek sabırlı davranmamıştı. Kararlı davranmasını sevdim. Kızım da benim gibi inatçı olabilir; bazen erkeklerimizin kontrolü ele alıp, kendimize ihtiyacımız olduğunu söylediğimiz şeyleri değil, gerçekte ihtiyacımız olan şeyleri göstermesi gerekir.

"Tamam, şimdi tüm kötü haberlerin yerine odaklanabileceğim iyi bir haber verdin, ben de Kick'in dışarıda olduğunu ve yarın için içecekleri boşaltmana yardım etmeni istediğini söylemeye geldim," diyorum.

"Tamam," diyor ve ben de içeri girmek için kapıya doğru yürüyorum. Eve girerken ona dönüp "Zara'ya yarın için iki hediye aldığını söyle. Noel ve doğum günü için tek bir hediye almayı komik buluyor," diyorum.

Gülümser. "Hallettim."

Bunu yapacağını bilmeliydim.

Kızları aramak için evin içinde dolaşırken, ailem ve kulüpte olan biten her şeyi düşünüyorum. Ve Fury'nin söylediklerini. O haklı: Daha sık yardım istemeliyim, özellikle de Melbourne'da işler yakında değişmezse. King bu yıl neredeyse hiç eve gelmedi, geldiğinde de çocuklara ihtiyaçları olan zamanı, eve ve kulübe gereken ilgiyi göstermeye çalışmakla meşguldü. İlişkimiz arka plana atıldı ve ben bunu kabul ettim çünkü neyin tehlikede olduğunu anlıyorum. Tüm bu süreç boyunca, King'e zaten yük olan şeylerin üstüne daha fazla yük bindirmemek için kendi başıma her şeyi halletmek için çok çalıştım

, ama şu anki nevrotik davranışlarım göz ardı edilemez.

Bir şeylerin değişmesi gerekiyor ve bunu ben sağlamalıyım.

Lily

||

Lily, akşam yemeğine gelecek olanlar için yeterince yiyeceğimiz olduğundan emin değilim," diyor annem. Saat 5'i biraz geçiyor ve yıllık Noel Arifesi aile yemeği için hazırlık yapıyoruz.

"Bizim aile ve King'in ailesi, çok kalabalık olacağız."

Derin bir nefes alıyorum. "Bu noktada, anne, yeterince yemek yoksa ben yemeyeceğim, sen de yemeyeceksin." Aslında annemin değerlendirmesine katılmıyorum, ama onunla tartışmak zaman kaybı.

"Lil," kız kardeşim Brynn yemek odasından sesleniyor, "buraya gelip bana yardım eder misin, lütfen?"

Onun yüzündeki ifadeyi görmezden gelerek anneme, "Ben Brynn'e yardım ederken rosto etini kontrol eder misin? Jamie gelirse jambonun nasıl olduğunu sorar mısın?" diyorum. King burada olmadığı için kız kardeşimin kocasına jambon görevini vermiştim. Öğleden sonra çoğu zamanını burada geçirdi, benim için çimleri ve bahçeyi düzenleyip, yüzüp, jambonu pişirerek.

Annem kabul edince, sıcak mutfak geride bırakmanın mutluluğuyla yemek odasına geçtim. Fury'nin klima tamircisi yaklaşık iki saat önce klimayı tamir etti ve şimdi ev cennet gibi, ama mutfak saatlerdir fırın çalıştığı için hala sıcak.

Brynn'in gözleri benimkilere takılır ve gülümser. Bu, bir komplocunun gülümsemesidir. "Sana gerçekten ihtiyacım yok. Sadece şu anda annemle sınırlarına geldiğini biliyordum."

Yemek odasındaki sandalyelerden birine oturdum. "Sen dünyadaki en iyi kız kardeşsin ve seni herkesten çok seviyorum."

Karşımda oturur. "Kral'dan daha mı çok?"

"Şu anda, evet." Bu bir yalan, ama bu konuda sık sık şakalaşırız ve Brynn onu ne kadar çok sevdiğimi çok iyi bilir.

"Ne zaman eve geleceği konusunda bir haber var mı?"

"Hayır. Bu, akşam yemeğine yetişeceği anlamına geliyor."

"Tamam, daha sakın olmaya çalıştığını biliyorum, ama akşam yemeğine gelmezse diye hazırlıklı olmalıyız bence."

Fury bana daha sık yardım istemeyi söylediği için Brynn'i aradım ve Zara'ya ve bana yardım etmek için gelip günü bizimle geçirmesini rica ettim. Yalvarmama gerek kalmadı; o benim isteğimi yerine getirmek için can atıyordu. Monroe ve Tatum da bir süre kaldı ve yarın için hazırlıklara yardım etti. Hailee ve Evie de uğradı ve herkesin yardımıyla Noel için her şeyi hallettim. Cade bile bana yardım etti ve odasını temizledi.

"Noel çılgınlığı geçti Brynny. Benim için endişelenmene gerek yok."

"King için daha çok endişeleniyorum."

"Anne!" Meredith odaya koşarak girdi ve bana atladı, çok üzgündü. "Travis kitabımı almama izin vermiyor!"

"Hangi kitap?"

"Babamın verdiği kitap!"

Ellerimi onun kollarına koydum. "Baban sana çok kitap verdi, Meredith. Başka bir tane seç de onu oku."

"Hayır! *Matilda*'yı istiyorum."

Şimdi anlıyorum. King, son eve geldiğinde *Matilda*'yı ona vermişti. O günden beri elinden bırakmamıştı.

Brynn ayağa kalkar ve masanın etrafından bize doğru gelir. Meredith'in elini tutarak, "Gel benimle, bebeğim. Travis'ten kitabını alalım" der.

Ona minnettar bir bakış atıp ikisinin odadan çıkmasını izledim. Bir dakikadan az bir süre sonra annem köşeden başını uzattı. "Hayatım, bu trifle'ı yapmamız lazım."

"Evet, yapmalıyız." Ayaklarımdaki ağrıyı görmezden gelerek onu mutfığa takip ediyorum ve birkaç gün önce internette bulduğum çikolatalı trifle yerine daha hızlı bir tatlı seçmiş olmayı diliyorum. Ancak bunu seçtim çünkü trifle King'in en sevdiği tatlı ve ona yapmamam mümkün değil. Kocamı en sevdiği yemekle şımartmak çok hoşuma gidiyor. Onu boğmak istediğim günlerde bile.

Annem ve ben sonraki bir buçuk saati trifle'ı hazırlamak, domuz rosto ve sebzeleri bitirmek, jambonun mükemmel pişip pişmediğini kontrol etmek ve akşam yemeği için her şeyi hazırlamakla geçiriyoruz. Brynn ve Jamie çocukları organize ediyor. Zara ve Fury geliyor ve kızım, baharatlı armut ve karamela soslu çikolatalı pavlova ile bana sürpriz yapıyor.

"Aman Tanrım, Zara, bu muhteşem görünüyor!" diye hayranlıkla söylüyorum. "Teşekkürler!"

"Geçen gece denedi," diyor Fury. "Göründüğü kadar lezzetli olduğunu söyleyebilirim."

"Vay canına, Zara," Holly bize katılır. "Hemen tatlıya geçebilir miyiz?"

Holly'ye yanıma gelmesini işaret ettim. "Buraya gel de bana sarıl, kızım. Seni yıllardır görmemişim gibi hissediyorum."

Gözlerini devirir ama dediğimi yapar. "Bir ay yoktum anne."

Kollarımı ona dolayarak sıkıca sarılırim, bırakmak istemiyorum. "Evet, bana da yıllar gibi geldi."

Benden kurtulur. "Sana söylemek istemem ama sanırım seyahat tutkusu sardı beni. Bir sonraki seyahatim için planlar yapmaya başladım bile."

"Tanrım, lütfen bu seferki seyahatin, son gittiğin yerden daha güvenli bir yere olsun." Son bir ayı sadece King ve kulüp için değil, aynı zamanda herhangi bir annenin çocuğunun gitmesini istemeyeceği ülkeleri dolaşan Holly için de endişelenerek geçirdikten sonra, bunu bir daha yaşayabileceğimi sanmıyorum.

"Sakin ol anne, bir sonraki seyahatim için Kanada'ya bakıyorum."

Cevap veremedi arka kapı açıldı ve Skylar, şu anki erkek arkadaşı Tristan ile eve girdi. Son aile toplantısına katıldığında King ona çok kötü davrandığı için geleceğinden emin değildim. Tristan'ı severim ve geri gelmesine şaşırdım.

Skylar'ın gözleri benimkilere takılır ve kocaman gülümser. "Klima tekrar çalışıyor!"

Ona sarılırim. Ayrılırken Tristan'a gülümserim. "Selam Tristan. Seni gördüğüme sevindim." Selamımı karşıladıktan sonra Skylar'a dönüp saçlarına dokunurum. "Bu saç kesimini çok beğendim. Ne zaman yaptırdın?" Uzun saçlarını kestirmiş ve şimdi kulaklarının hemen altına kadar uzanıyor.

"Dün gece. Hiç bu kadar kısa kestirmemiştim ama bu lanet sıcaklık bana ilham verdi."

"Ben de çok beğendim," diyor Zara.

Skylar, Tristan'ın elini tutup mutfağın içine doğru ilerler, Zara ve Holly'ye yetişmek için. Travis ve Meredith, teyzelerinin sesini duyunca koşarak bize katılırlar. Cade de hemen arkasından gelir ve aniden biraz yalnız kalmak isterim. Burası benim için çok kalabalık.

Onları bırakıp evin ön tarafındaki yatak odama giderim. Bu gece giyeceğim yeni bir kırmızı elbisem var ve saçımı ve yüzümü çabucak düzeltmek istiyorum.

Elbiseyi giydim, saçımı yaptım ve makyajımın yarısını bitirmişken dışarıdan King'in motosikletinin gürültüsünü duydum. Onun olduğunu biliyorum, çünkü sekiz yıldır evliyiz ve motosikletini her yerde tanırım.

Çocukların onu duymamış olmasını umarak - çünkü onunla baş başa kalmak için can atıyorum - sessizce evden çıkıp merdivenlerden aşağı koşarak garaja park ettiği motosikletin yanına gidiyorum.

King eve geleli üç haftadan biraz fazla oldu. Her gün konuştuk ama bazı konuşmalarımız aceleye geldi çünkü kulüp işleriyle meşguldü. Bu üç hafta benim için tüm yılın en kötüsüydü. Bunun nedeni kulüpte işlerin yoğun olması ve King'in bu yüzden dikkatinin dağıldığı ve bizden uzaklaştığı için mi, yoksa benim çok yorgun olduğum için her zamanki gibi başa çıkamadığım için mi bilmiyorum. Her halükarda, şimdi eve döndüğü için mutluyum.

Kaskını çıkarıp bana doğru döndüğünü görünce tamamen duygularıma kapılıyorum. Rahatlama hissi vücudumu kaplıyor ve gözyaşları gözlerime doluyor. Ama gözyaşlarımın akmasına izin vermiyorum; onun şu anda en son ihtiyacı olan şey bu.

King de benim kadar yorgun görünüyor, ama ona yaklaştıkça gözlerinde bir ışıltı görüyorum. Aynı ısı karnımın derinliklerinde birikiyor.

Tanrım, kocamı ne kadar seviyorum.

İkimizin de ne kadar az enerjimiz kaldığına bakılmaksızın, bu geceyi doyasıya geçireceğimizi biliyorum.

Bana uzanıyor, kolumu kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Aramızda tek kelime bile konuşmuyoruz; sıcak gece havasını dolduran tek ses, şarkılarını söyleyen ağustos böceklerinin vızıltısı.

King eve geldiğinde her zaman yaptığı şeyi yaparken vücudumdaki tüm gerginlik kayboluyor. Elleri ve gözleri vücudumda dolaşıyor. Bu, yokluğunda bana bir şey olmadığından emin olmak için yaptığı bir şey. Çocuklara da aynısını yapıyor.

Gözleri tekrar benimkilere takıldığında, içinde yanan arzu beni kendimden geçirir. Elimi boynuna doluyorum ve bacağıma bacağına doluyorum. Tüm uzuvlarımla ona sarılmam lazım.

O benim ihtiyaçlarımı biliyor — evliliğimiz boyunca bunu binlerce kez yaptık — ve beni kollarına çekebilmek için elini kıçımın altına kaydırıyor.

Dudaklarımız çarpışır ve vücudum sadece King'in yaratabileceği bir elektrikle titrer. Beni garajdan bağlantılı eğlence alanına ve oradaki banyoya taşırken, derin memnuniyet homurtusu içimde titreşir.

Arkasından kapıyı tekmeleyerek kapatır, ağzını ağzımdan ayırır ve boğuk bir sesle, "Sik beni, seni özledim," der.

King duygularını bu şekilde ifade etmez. Beni özlediğini biliyorum, ama nadiren söyler.

Beni makyaj masasına yatırdığı anda kemerine uzanıyorum, zihnim onun beni özlemesi hakkında konuşmak mı yoksa onu becermek mi arasında gidip geliyor. Seks kazanıyor, genelde öyle olur, ve King o sözleri söylemiş olsa da, konuşmaya niyeti olmadığı ortaya çıkıyor.

Kemerini çözümeden elleri elbisenin altına girmiş. Kotunun düğmesine bile ulaşamadan külotum yerde.

Ne olduğunu anlamadan, o eğilip dilini amımın üzerinde gezdirmeye başlıyor.

Sırtımı kavrayıp zevkimi ifade ederken parmaklarım saçlarına dolanıyor. Hiç bu kadar çabuk boşalmamıştım. Onsuz üç hafta ve çılginca bir arzuyla doluyum.

O, dilini sevdiğim her şekilde kullanırken orgazmım yükseliyor. Elimi tutup parmaklarımı amıma yönlendirdiğinde neredeyse parçalanıyorum. Ama yapmıyorum. Kendimi tutmayı başarıyorum, beni defalarca doruğa çıkarmayı ve geri getirmeyi istiyorum, sonunda kendime izin vermeden önce.

Parmağını içime kaydırarak gözlerime bakar ve bir parmağını da içime sokarken izler. Hala beni izleyerek ağzını klitorisime yaklaştırır ve dilini kullanır.

Gözlerim kapanıyor, orgazmın beni serbest bırakmasını beklerken nefes nefese kalıyorum. Zevk çok yoğun ve kendimi bırakmak, her şeyi hissetmek istiyorum, hemen şimdi, ama daha çok istediğim şey King'in bunu daha da yükseltilere çıkarması.

"Lily," diye homurdanıyor, parmaklarını daha derine sokuyor. "Bana bak. Seni sikmemi izle."

Onun emrine itaat ederken, üstümüzden insanların koşuşturma sesleri geliyor.

Çocuklar babalarının evde olduğunu anladılar. Bu anlayış King'in gözlerinde parlar ve o içinden küfür eder.

Beni bırakarak, benim başladığım işi onun kot pantolonuyla bitirir ve ben makyaj masasından kalkıp arkanı dönerken, o da sikini tutar.

Aynada gözlerime bakarken boynumu tutar ve içime sertçe girer.

"*Siktir.*" O ritmini bulurken bu kelime ikimizin de dudaklarından dökülüyor. Üstümüzdeki ayak sesleri ön kapıya doğru ilerliyor.

Tuvaletin kenarını sıkıca tutuyorum.

King hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Onsuz geçen üç hafta bir kadına bunu yapar.

Boynumu saran parmakları, orgazma yaklaştıkça sıkılaşıyor. Ayak sesleri artık merdivenlerde.

Çocukların heyecanlı sesleri duyulmaya başlıyor. King içime sert ve hızlıca giriyor.

Onun tarafından tüketiliyorum.

Onun ve şu an dışında hiçbir şey veya hiç kimseyi düşünemiyorum.

Ayak sesleri yaklaşıyor.

Heyecanlı konuşmalar daha da yükseliyor.

Çocuklar neredeyse geldi.
King içimde, kendini bana veriyor, ama onu tekrar kaybediyorum.
Çocuklarımızı seviyorum, ama böyle zamanlarda onu paylaşmak zorunda kalmamayı diliyorum.
"Tanrım," diye ağlıyorum orgazm olurken, onunla geçirdiğim zamandan çok daha fazlasını istiyorum, ihtiyacım var.
Son bir kez daha itiyor ve boşalırken hareketsiz kalıyor.
Eli boğazımda kalırken, kolu beni sarar ve kendine doğru sıkıştırır.
Boynumu öperken, "Seni çok özledim," diyor. "Baba! Baba!"
Meredith'in sesi garajdan geliyor.
King içimden çıkar ve banyodan çıkmadan önce çabucak temizleniriz.
Garaja adımını atar atmaz Meredith kendini ona atıyor. Travis de onu takip edip babasının bacaklarından birine yapışıyor. Cade de çok geride değil, ama artık yedi yaşında olduğu için daha ölçülü ve kendini tutuyor. Ama gözlerinden babasının eve geldiğine sevindiği belli.
Brynn garaja girer ve bana özür dilercesine bakar. Yaklaşarak yumuşak bir sesle, "Onları yukarıda tutmaya çalıştım," der.
Gülümserim. "Teşekkürler." King ve çocuklara son bir kez bakarak ona, "Hadi yemeği masaya koyalım," derim.
Bu akşam neredeyse tüm ailem etrafımda. Robbie, kız arkadaşının ailesiyle akşam yemeği yemeye izin vermem için yalvardı ve Annika ve ailesi de kocasının ailesinin yanında, ama diğer herkes burada. Yarın kulüpte, geniş ailemizle kutlama yapacağız. Ve bu, yapacağım son şey olsa bile, tüm endişelerimi kafamdan atıp hayatımızın güzel yanlarına odaklanacağım. Çocuklarım güvende ve mutlu, kocam da evde. Ve benim için her şey bu kadar.

Lily

S Duştan çıkıp havluya uzanıyorum ve kendimi kuruluyorum. Aslında buna pek gerek yok, çünkü odada hala boğucu bir sıcaklık var.

Havayı, bu gece için aldığım kırmızı şeffaf bebek elbisesini giyip arka terasa çıkıyorum ve King'in salıncak setini kurduğu merdivenlerden aşağı iniyorum. Herkes gittikten yaklaşık iki saat sonra buraya gelmiş ve yine alışmıyor.

Bu gece için aldığım şeffaf kırmızı bebek elbisesini giyip arka terasa çıkıyorum ve King'in salıncak kurduğu merdivenlerden aşağı iniyorum. Herkes gittikten sonra, yaklaşık iki saat önce buraya gelmiş ve yardım etmeme izin vermemişti.

Beni duyunca durdu ve başını kaldırıp gözleri doğrudan göğüslerime gitti. Tanışalı sekiz yıl oldu ama bana her böyle baktığında hâlâ ilk günkü gibi hissediyorum. İlk evliliğimde böyle bir şey yaşamamıştım ve King'le birlikte olduğum için her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Beni o kadar sinirlendirip canımı yaksa bile.

"Ne kadar süre daha bitireceksin?" diye soruyorum ona ulaştığımda.

"Yarım saat. Belki."

"Yardım etmeme izin ver. Daha abuk hallederiz."

"Hayır. Yat. Yorgunsun."

"Sen yorgun değil misin? Hem, ikimiz de bu gece uyuyamayacağız, bunu sen de biliyorsun." Bu düşünceyle içimi bir arzu dalgası kaplar.

"Lily," diye başlar, sesi emredici ve sert, sanki bana emir veriyormuş gibi. Ama onu keserim; emir almaya hiç havamda değilim. Yatak odasında değilse tabii.

"Üç haftadır yoktun ve az önceki o hızlı sevişme, sana olan ihtiyacımı hiç tatmin etmedi. Bırak da sana yardım edeyim, seni elde edebileyim."

Burun delikleri genişledi ve boynumu tutmak için uzandı. "Bana yardım etmiyorsun. Ben yokken üç hafta boyunca burayı sen idare ettin; en azından bir salıncak yapabilirim."

"Üç hafta boyunca kığının üstüne oturup hiçbir şey yapmadığın da yok. Biz bir takımız, King. Seninle çocuk yaparken her şeyin kolay olacağını düşünmemiştim."

"Evet, ama sen de bizim yaşadığımız gibi bir yıl geçireceğimizi düşünerek benimle çocuk yapmadın."

Kaşlarımı attım. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Sadece seni anlamaya çalışıyorum..."

"Saçmalık. Bir terslik var. Önce beni özlediğini söyledin. İki kez. Bana bunu hiç söylemezsin. Şimdi ise sevişmek dışında her şeyi yapıyorsun ve ikimiz de bunun sana hiç yakışmadığını biliyoruz. Konuş benimle."

Parmakları boynumu sıkarken derime batıyor. "Uzakta olduğum her gün senin amını düşündüm. Seni sıkmek şu anda benim için en önemli şey, ama hayatımda ilk kez kendimden başka birini düşünmeye çalışıyorum." Serbest elini bebek elbisenin eteğinin altına kaydırıyor. "Seni hiç bu kadar yorgun görmemişim ve sana yapmak istediğim şey

seni mahvedecek." Elini karnımdan göğüslerime doğru kaydırıyor ve sonra homurdanarak, "Bende tek sorun, sikimi o kadar sert sokup seni parçalamamak için kendimi tutmam."

Tanrım.

Başladığım konuşmayı bitirmek istiyorum, çünkü onda bir sorun olmadığına inanmıyorum, ama bana müstehcen sözler söyleyip ellerini üzerime koyduğunda, kendimi bu yolculuğa çıkmaktan başka çare bulamıyorum. Özellikle de bana aç olduğum şeyi verirken.

"Beni bitir, Kral," diye yalvarıyorum, tam da söylediği gibi beni sikmesi için çaresizce. "Kendini tutma."

"Siktir, Lily," diye homurdanıyor, kararsız görünüyor. "Yarın Noel ve en son istediğim şey senin çocuklar için çok yorgun olman."

King uzaktayken eve geldiğinde genellikle olan şey, maraton gibi bir seks seansı yaparız ve sonra ben ertesi günün çoğunu uyuyarak geçirirken o çocuklarla vakit geçirir. Bu yüzden onu anlıyorum, ama lanet olsun, onu istiyorum.

Şimdi.

Bu

gece.

Bütün gece boyunca.

Kocamla bizi gerçekten birbirimize bağlayan şekilde birlikte olmaya ihtiyacım var.

Vücudumu onun vücuduna doğru iterek, "Buna ihtiyacım var" sözleri acil ve şiddetli bir şekilde ağızımdan dökülüyor. Gözlerim onun gözlerini arıyor, ona ne olduğunu merak ediyorum. Evlendiğimiz onca yıl boyunca, onun böyle çekindiğini hiç hatırlamıyorum.

Bir an sessiz kalıyor ve içindeki çatışmayı görebiliyorum.

Siktir, belki de bu gece konuşarak geçirmeliyiz.

Bu düşünce geldiği gibi hızla kaybolur. Kendimi tanıdığım kadar onu da tanıyorum, King uzaktayken birkaç gün evde kalması gerekir, yoksa konuşmaya başlamaz.

Sonunda başını sallar ve "Bunu bitireyim, sonra..." der.

Travis'in sesi arka terastan duyulur. "Anne, hastayım."

King başını kaldırıp oğlumza bakar. "Siktir," diye mırıldanır, beni bırakıp yukarı çıkmak için harekete geçer.

Kolundan tutup onu durduruyorum. "Sen salıncağı bitir. Travis'e ben bakarım." Bunu, Travis'e bakmanın çabuk olacağını ima ederek söylüyorum, ama ikimiz de öyle olmayacağını biliyoruz. Travis, çocuklarımız arasında en ilgiye muhtaç olanıdır; hastalandığında tüm dikkatimizi ister.

King bana pişmanlıkla bakar, gözleri zaten bildiğim şeyi söylüyor: şimdi seks olmayacak.

Başını sallar. "Hemen geliyorum."

Onu bırakıp merdivenlerden yukarı koşarak Travis'in yanına gidiyorum. Onu kollarımın arasına alıp iyice bakıyorum. "İyi görünmüyorsun, bebeğim. Neyin var?"

Küçük elleri boynuma gelir ve beni sıkıca sarar. "Karnım ağrıyor."

Onu bir kez bakmam yetti, kusacağını anladım ve o da bunu doğruladı, ben de onu banyoya götürdüm. Küvetin kenarına oturup onu yere bıraktım ve "Kusacak mısın?" diye sordum.

Dudakları titreyerek başını sallar. "Evet."

Onu tuvalete doğru çevirip, "Tamam, burada bekleyip görelim..." diyorum.

Cümlemi bitirmeden, şiddetli bir şekilde tuvalete kusar ve sonra ağlamaya başlar, minik vücudu titriyor.

Arkasına geçip sırtını ovuşturarak onu tutuyorum.

Üç kez daha kusar, her seferinde daha da üzülür. Her şeyi çıkardığını düşününce onu temizler ve yatak odasına taşıyım.

Onu yatırırken, yüzünden gözyaşları akarken yine boynuma sarılır. "Gitme anne! Karnım hala acıyor."

Onunla birlikte yatağa oturur ve onu sakinleştirmeye çalışırım. "Biliyorum, bebeğim. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Söz mü?" Sesindeki titreme beni mahvediyor. Çocuklarımın hasta olduğunu görmekten nefret ediyorum.

Başımı sallıyorum. "Söz veriyorum. Biraz kay da yanına uzanayım."

Bir dakika sonra bana sarılıp yatıyor ve ben de durup uzandığım için bayılmak üzere olduğumu hissediyorum. King haklı: Tamamen bitkinim.

Ama uykuya dalamıyorum. Travis huzursuz, bu yüzden onu uyutmak için en sevdiği şarkıları söylüyorum. Ne kadar süre yaptığımı bilmiyorum ama oldukça uzun bir süre gibi geliyor. King yatak odasına girene kadar şarkı söylemeye devam ediyorum. Travis uykuya dalmış ama ben hemen durursam kolayca uyanma alışkanlığı olduğu için söylemeye devam ediyorum.

"O iyi mi?" diye soruyor King.

"Birkaç kez kustu ama bir süredir uyuyor, sanırım sakinleşti. Yine de biraz daha kalacağım. Ne olur ne olmaz."

"Ben duş alıp sonra ben devralırım."

"Hayır, bu gece biraz uyu."

"Bu tartışmaya açık değil," diyor, yüzünde kararlı bir ifadeyle.

King bana şu anda baktığı gibi baktığında, tartışmanın faydasını bilmediğim için tartışmamayı tercih ediyorum. Sadece başımı sallayıp odadan çıkmasını izliyorum ve bu sefer kaç gün evde kalacağını merak ediyorum. Son zamanlarda seyahatleri arasında kaldığı süreden daha uzun olmasını diliyorum.

Travis'in yanında uzanıp King'in duş alıp dönmesini bekliyorum. Ancak, ne kadar kalmayı planladığını hemen öğrenmem gerektiğine karar verince, onu aramaya gidiyorum.

Odamıza girdiğimde, King banyodan çıkıyor, havlu kalçalarına sarkmış, göğsü çıplak. Hala ıslak saçlarını parmaklarıyla tarayarak bana doğru geliyor. "Uyuyor mu?"

"Evet." Göğsü tüm dikkatimi çekiyor ve bir an için ona ne sormaya geldiğimi unutuyorum.

Çenemi kaldırıp soruyor, "Ne?" Hâlâ göğsüne dalmışım. "Ha?"

"Yüzünde bir şey var, aklında bir şey var gibi. Ne oldu?"

Doğru. "Ne kadar evde kalacaksın?"

"Emin değilim."

"Evet, ama tahmini ne kadar?" O her zaman bir tahmini vardır ve ben de on seferin dokuzunda acil bir iş çıkıp geri dönmesi gerektiği için, bu tahminden bir gün falan çıkarmayı öğrendim.

Cevabını vermeden önce zaman kazanmaya çalışırken acı çekiyor gibi görünüyor. "Yarından sonra olabilir."

"Noel'in ertesi günü mü?" Kesinlikle yanlış duymuşum. "Evet."

"Oh. Tamam." Beklemediğim bir cevap olduğu için kelimelerim takılıyor. Aslında beklemeliydim, çünkü Melbourne'daki durum haftalardır giderek kötüleşiyordu.

Elini yüzüne sürerek, gözleri hayal kırıklığını ele veriyor. "Lanet olsun, Lily, keşke sana başka bir tarih söyleyebilseydim, ama yapamam."

Hayal kırıklığımı yutarak başımı salladım. En azından denedim, çünkü o anda çok yorgun ve duygusal olduğum için bunu gerçekten başaramadım. "Biliyorum. Anlıyorum. Gerçekten. Ama çocuklar için endişeleniyorum. Özellikle Cade."

"Neden? Ona ne oluyor?"

"Davranışları kontrolden çıktı."

"Onunla konuşurum."

Sessizleşiyorum. Cade'in davranışlarının nedeni değişmezse, onunla konuşmak hiçbir şeyi düzeltmeyecek. Ama bunu King'in üstüne yıkmak istemiyorum. Kulübü ve herkesin güvenliği için savaşıırken bunu yapamam.

Bana yaklaşarak, iki eliyle yüzümü tuttu. Kokusu, çıplak teni, yakınlığı beni sarhoş etti. Anında. Çünkü King bana böyle yapar. "Her şey yoluna girecek. Melbourne'daki sorunlar yakında çözülecek."

Ellerimi onun pazılarına dolayarak, sormaya neredeyse çok korktuğum tek soruyu soruyorum. Hiç açmadığım tek soru. "Ya öyle değilse, King? Ya bu durum altı ay daha, bir yıl daha sürerse?"

Hemen cevap vermiyor ve gözlerinin titremesinden bunun onun da çok düşündüğü bir şey olduğunu anlıyorum. "Winter ve ben bunun olmayacağından emin olacağız." Ruh hali bir anda değişir ve beni kollarının arasına alırken gözleri kararır. Beni geriye doğru yürürken yatağı bırakır ve üstüme çıkar. "Senden uzak kalarak altı ay ya da bir yıl daha geçirmem imkânsız."

Ellerim göğsüne gider ve o ağzını ağzıma yaklaştırırken vücudunda aşağı doğru kayar. Dilimiz birbirine dolanırken havlusunu açıp çıkarırım. Penisini okşadığımda derin bir şekilde homurdanır ve elini bebek elbisenin altına sokar. Bir an sonra parmakları içimde ve içinden derin bir homurtu çıkar.

Dudaklarını dudaklarımdan çekerek, "Siktir" der. Sonra vücudumun aşağısına iner, bacaklarımı açar ve yüzünü amıma gömer.

Tanrım.

O bana ihtiyacım olanı verirken, çarşafları kavrar ve sırtımı kamburlaştırırım. Ağzı.

Dili.

Onun
sevgisi.

Ve tam kendimi zevke kaptırırken, Travis bana doğru bağıırıyor.

.

King anında tepki verir, beni bırakır ve yataktan kalkar.
"Ben gidiyorum" diyor.

Dirseklerimin üzerine kalkıyorum. "Bu gece seks yapmayacağız, değil mi?"

Giysilerini giyip, "Hayır" diyor ve tekrar beni öpmek için eğiliyor. "Uyu."

Onu artık göremeyene kadar izlerim ve Melbourne'a dönmeden önce birlikte vakit geçirebilecek miyiz diye merak ederim. Bu gidişle, bundan ciddi olarak şüphe etmeye başlıyorum.

Zara

"D Baba! Uyan! Hediyelerimiz geldi!
Gözümü araladım ve Noah'ın babasının üzerinde emeklediğini
gördüm.

derin uykusundan uyandırmaya çalışıyor.

Fury dört gün önce Melbourne'dan eve geldiğinden beri hiç bu kadar iyi uyumamıştı. Uykusuzluğu ortadan kaybolmuştu. Bunun sonsuza kadar süreceğini beklemiyorum ama bu hafta uyuduğu kadar uyuduğu için çok mutluyum.

"Noah," diyorum. "Buraya gel, küçük adam. Bana hediyelerin nerede olduğunu göster."

Noah'la birlikte oturma odasına gitmek için yataktan kalkıp bacaklarımı sallarken, Fury kolunu belime doladı. "Hiçbir yere gitmiyorsun, prenses."

Noah babasından sürünerek uzaklaşmıştı, ama sesini duyunca küçük gözleri parladı ve "Baba! Hediyeler!" diye bağırdı.

Fury beni kendine doğru çekerken gülüyorum. Ona dönerek, bakışlarımla gülümsemesinin kıvrımlarını takip ediyorum. Yüzündeki saf mutluluk beni

hiç olmadığım kadar mutlu ediyor. Beş aydır birlikteyiz ve her gün onu hayatımda olduğu için bir önceki günden daha şanslı hissediyorum.

Oğluna bakarak Fury, "Hediyeler nerede?" dedi.

"Ağacın altında!" Noah Noel'in her şeyini seviyor ve bu da benim Noel'i daha da sevmemi sağlıyor. Onun neşesi bulaşıcı.

"Tamam," diyor Fury, "sen git ve ilk hangisini açmak istediğine karar ver. Zara ve ben bir dakika sonra dışarı çıkacağız."

Oğul babasının dediğini yapar ve yalnız kalınca Fury bana doğru döner. Bacağını benim bacağıma atar ve yüzümü ellerinin arasına alır. "Bu sabah senin için planlarım vardı ama uyuyakaldığım için mahvettim." Dudaklarına bir öpücük kondurur ve "Doğum günün kutlu olsun, güzelim" der.

Kolunu tutuyorum. "Bana o planlardan bahset."

"Hayatta olmaz. Oğlumla hediyeleri açmam lazım; şu anda ihtiyacım olan son şey, sertleşmek."

Gülümseyerek, "En azından bir dahaki sefere söz ver" diyorum.

Dudakları tekrar dudaklarıma değdi. "Bebeğim, erteleme olacak ve bu gece daha da fazlası olacak."

Keşke bu gece olsaydı. Yani, bugün ailemle ve kulüpte Noel'i kutlamayı dört gözle bekliyorum, ama daha çok istediğim şey, bütün günü sevgilimle baş başa geçirmek.

Göğsünü iterek, "Tamam, şimdi bu odadan çıkmalısın, yoksa seni bir daha çıkarmayabilirim ve o zaman Noah benden hoşlanmayı bırakır."

"O çocuğun senden hoşlanmamasını hiçbir şey engelleyemez. Dün telefonda bugün burada olup olmayacağını sordu. Burada yaşadığını söylediğimde, heyecandan neredeyse patladı." Kaşlarını kaldırarak, "Sana söylemiştim" der gibi bir ifadeyle bana baktı.

Ona şakacı bir şekilde vurarak, "Anladım, haklıydın, ama yine de ona benim varlığıma alışması için birkaç ay vermek istedim" diyorum.

Fury, birlikte olmaya başladığımız anda yanına taşınmamı istedi. Beni buna ikna etmek için elinden geleni yaptı ve son dört aydır pes etmedi, ama ben kararımdan vazgeçmedim. Kendimi oğluna zorla kabul ettirmek istemedim; zamanımızı alıp birbirimizi iyi tanımak istedim. Ayrıca Fury ile çıkmak için de zaman istedim. Dört yıl birbirimizin hayatında olmadıktan sonra birbirimizi tanımak istedim. Hemen onunla yaşamaya başlamak, yeni ilişkimize çok fazla baskı yaratabilir diye korkuyordum.

Yataktan kalkarken sıırttı. "Dürüst olalım. Hâlâ deneme sürüşündün, değil mi? Benim beklentilerini karşılayıp karşılamadığımı görmek için."

Omuz silkerken ayağa kalkıp banyoya doğru yürüdüm. "Belki."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp beni duvara dayadı, elleri her yerimde. Adam ellerini kendine saklayamıyor. "Geçtiğimi varsayıyorum."

Dudaklarım gülümsedi. "Durumu öyle yorumlayabilirsin. Ama unutma, kirayı devralacak birini bulana kadar hala kendi dairem var. Belki de ben seni deniyorum." Kendimi ona sürtündüm. "Belki de en iyi davranışını sergilemelisin. Mesela, bir erkek köleye karşı değilim."

Ona yaslandığımda inliyor. "Kirli oynuyorsun, kadın." "Kirli oynamayı seviyorsun."

Beni bırakıp geri çekilir, acı çekmiş gibi görünüyor. "Sadece bir şey yapabildiğim zaman seviyorum."

Kapıda çenemi kaldırıp, "Git oğlunu gör. Ben de birazdan çıkarım," diyorum.

Kolumu tutarak beni tekrar kendine çekiyor. Elini çenemden kaydırıyor ve parmaklarını saçlarıma geçiriyor. Son bir öpücük vermeden önce dudaklarından "Seni seviyorum" sözleri dökülüyor.

Kısa bir öpücük bekliyorum ama o öpücüğü derinleştiriyor ve onu doğru anlıyorsam, bitirmekte zorlanıyor. Sonunda nefes almak için ayrıldığımızda, nefes nefeseyim ve biraz soluyorum. "Ben de seni seviyorum."

Gözleri uzun bir süre benimkileri arar ve tek kelime etmeden odadan çıkar, beni arzuyla dolu bir halde bırakır.

Kahretsin, uzun bir gün olacak.

Beş dakika sonra, kendime çeki düzen verdikten sonra, Fury ve Noah'ı oturma odasında buluyorum. Noah, ağacın altında duran en büyük hediye elinde tutarken heyecan ve sabırsızlıktan patlamak üzere gibi görünüyor.

Fury'nin yanına kanepeye otururken, Noah'a "Tamam, şimdi açabilirsin" diyor.

Sonraki yirmi dakikayı hediyeleri açarak ve Noah'ın her hediye keşfetmenin sevinciyle kendini kaybetmesini izleyerek geçiriyoruz. Fury bu yıl onu biraz şımartmış. Eski karısı Noah'ın aldığı hediyelerin sayısını görse pek hoşuna gitmezdi herhalde, çünkü oğlunu şımartma konusundaki düşüncelerini ona açıkça belirtmişti, ama ben onu anlıyorum. Fury, çok fazla uzak kaldığı için çok suçluluk duyuyor. Hediyeleri abarttığını bildiğini söyledi, ama ben ona kendini affetmesini söyledim. Mükemmel ebeveynlik diye bir şey yoktur ve o sadece elinden gelenin en iyisini yapıyor.

Noah hediyeleriyle çevrili oturmuş, hangisiyle önce oynayacağına karar verememiş gibi görünüyor. Fury kulağıma fısıldıyor: "Doğum günü hediyelerin için hazır mısın?"

"Bana birden fazla mı aldın?"

"Yıllar önce, Noel ve doğum günün için tek bir hediye almayı istemediğini söylediğini hatırlıyorum, bu yüzden birden fazla hediye alarak her ihtimali düşündüm. Bir yıl işleri batırırsam ve sana sadece bir tane hediye alırsam, bu beni korur diye düşündüm."

Bir şey bana Fury'nin bunu asla mahvetmeyeceğini söylüyor, ama onu tetikte tutmak istiyorum, bu yüzden "Hayır. Uyarıyorum: bunu yaparsan seni hiçbir şey korumaz" diyorum.

O şakacı bir şekilde başını sallar. "Erkeğini nasıl çalıştıracağını iyi biliyorsun."

Ellerimi boynuna doluyorum. "Bu hediyeleri görecektim miyim, yoksa burada oturup sadece onlar hakkında mı konuşacağız?"

Beni kollarına alıp kaldırıyor ve Noah'a, "Gel bizimle Noah. Zara'ya doğum günü hediyesini göstereceğiz" diyor.

Noah'ın başı yukarı fırlar ve gözleri heyecanla parlar. Yerden kalkarak, "Ooh, ağaçlar, ağaçlar!" der.

Fury gülerek, "Şşş, bu bir sır, unuttun mu?" der.

Noah'ın gözleri büyür ve elini ağzına kapatır.

Fury beni indirir ve oğlunun elini tutar. "Her şey yolunda, ama sürprizi bozmayalım, tamam mı?"

Bu hediye ne olabileceği konusunda çok meraklanıyorum ve ikisi beni ön bahçeye götürdüğünde merakım daha da artıyor.

Noah babasının elini bırakıp çimlerin üzerinden koşarak, Fury ile birkaç haftadır üzerinde çalıştıkları köşe bahçesine gider. "Zara! Gel bak!"

"Onun heyecanına bayılıyorum," diyorum Fury'ye ve Noah'ın beni beklediği yere koşuyorum.

Yaklaştıkça, doğum günüm için bana ne aldıklarını anlıyorum: bir bahçe. Birlikte çalıştıkları bahçe.

Fury arkamdan yaklaşıp kollarıyla belimi sarar. Ağzını kulağıma yaklaştırıp "Doğum günün kutlu olsun" der.

Elimi onun beline koyuyorum. "Bu bitkileri gerçekten yaşatabileceğimi düşünüyor musun?"

"Bu yıl bir bitkiyi hayatta tuttun. Bence bir sonraki seviyeye geçmeye hazırsın."

"Pembe olacak!" diyor Noah, bahçede dolaşp bitkileri incelerken.

"Bu bitkiler dün burada yoktu," diye Fury'ye dönerek söylüyorum.

"Dün gece mi diktin?"

Gülümsüyor. "Evet."

"Bu yüzden uyuyakaldın. Ne zaman yattın?"

Annemin evinden döndükten sonra onu saatlerce uyanık tutmuştum. Ne kadar az uyuduğunu tahmin edebiliyorum.

"Uykumu merak etme." Eli kalçama konuyor ve beni kendine çekiyor. "Senin düşünmen gereken, bu bahçeyi ne kadar sevdiğini bana gösterecek tüm yollar."

Onun böyle şakacı olmasını seviyorum. Melbourne'dan her geldiğinde, kulüp savaşının onu sardığı karanlık ruh halinden kurtulması birkaç gün sürüyor. Ona bunun için zaman tanıyorum ve sonra her zaman onun bu yönünü görebiliyorum.

"İnan bana, listemde çok şey var, ama adamım bu gece bunların hiçbirini yapamayacak kadar yorgun olabilir diye endişeleniyorum. Seni birkaç gün dinlendirmen gerekebilir."

"Baba, Zara'yı bırak. Ona bitkileri göstermek istiyorum," diyor Noah, sesinde ısrarcı bir tonla, bize tüm dikkatimizi vermezsek bir dakikadan az vaktimiz kaldığını ima ediyor.

Fury oğlunu birkaç saniye daha görmezden gelir ve bakışlarını benim üzerimde tutar. Gözleriyle bana ilettiği mesaj, karnımda bir heyecan dalgası yaratır. "Şimdiye kadar dinlenmediğimi bilmelisin." Ağzını tekrar kulağıma yaklaştırır ve sadece benim duyabileceğim kadar yüksek sesle, "Bu sabah Noah'ı bıraktığım anda, listende yazanlara başlayacağız. Ve öğle yemeğine geç kalırsak da umurumda değil."

"Baba!" Noah, Fury'nin kolunu tutup sertçe çeker.

Fury beni bırakır ve bana son bir kez bakarak, sonunda Noah'a istediği ilgiyi gösterir. "Zara'ya onun için seçtiğimiz bitkileri anlatır mısın, küçük adam?"

Bu Noah'ı mutlu eder ve bana bitkiler hakkında bilgi vermeye çalışır. Bazı isimleri telaffuz edemediğinde Fury ona yardım eder. Konuşmaları bittiğinde, bu ikisine karşı hissettiğim sevgi daha da artar. Onlar sadece bu bahçeyi birlikte inşa etmekle kalmamış, her fidanlığa gittiğimizde beni dinleyip sevdiğim bitkileri not almışlar.

Ve Fury bana bahçeyle ilgili son bir Şey söylediğinde, ona olan sevgimden kalbim patlayacak gibi oluyor.

Çok sevdiğim bir bitki olan diktiği kamelya sasanquaları göstererek, "Bunlardan beş tane var. TanıŐtıėımızdan beri her doğum günün için bir tane," diyor.

Birkaç saniye boyunca ona bakakaldım, dilim tutuldu. Hayatımda hiç bu kadar düŐünceli bir erkek tanımamıŐtım. Sonunda sözlerimi bulduğumda, "Seni seviyorum ve artık doğum günümde ve Noel'de hediyeıi unutsan bile güvende olduğunu biliyorum" dedim ve dudaklarımı dudaklarına yapıŐtırarak hediyeıi ne kadar sevdiğimi gösterdim.

Öpücük bittiğinde, "Bunu asla mahvetmeyeceğimi biliyorsun, Zara. Sonsuza kadar senin olmak istiyorum, bu yüzden hiçbir Şeyi mahvetmeyeceğim" diyor.

Saat daha 8 bile olmamıŐ ve bu Şimdiden en sevdiğim doğum günü ve Noel oldu.

Birdie

■ ■

irdie, sana söylediğim tek kelimeyi duydun mu?" Annem Noel sabahı erkenden mutfakta dururken sorar.

Çaydanlığın kaynamasını bekliyorum. Son randevu macerasını anlatıp duruyor ve ben de başlangıçta dikkatle dinliyordum ama adamın son otuz beş yıldır aynı şirkette aynı işte çalıştığına geldiğinde dikkatim dağıldı. Yani, kim yapar böyle bir şeyi?

"Evet, dinliyorum," diye yalan söylüyorum.

Ellerini beline koyar ve bana "yalan söylüyorsun" bakışı atar. "Dinlemiyordun."

Bu küçük konuşma sapmasını kazanmak için ona bakıyorum, ama bunun anlamsız olduğunu biliyorum. "Cidden, onca yıldır aynı işi yapıp hala sıkılmıyor mu?"

"Cidden, neden onun bana deri giymemi, tasma takmamı ve ne derse onu yapmamı istemesi yerine buna odaklanıyorsun?"

Neredeyse kendi dilime boğuluyordum. "Tanrım, bunu yapacak mısın?" İnsanlar hoşlanıyorsa biraz BDSM'ye karşı değilim, ama annem? Hayal bile edemiyorum. Onu domine etmeye çalışırsa muhtemelen onu tokatlar.

Gözleri fal taşı gibi açılır. "Hayatım, ben güçlü erkekleri severim, ama sana bir güvenlik kelimesi verdiğimde, beni akıl hastanesine yatır."

"Güvenlik kelimen mi var?" Winter mutfığa girip konuşmamızın sonunu duyunca anneme sorar. O da benim kadar bu fikirden şaşkın görünüyor.

"Tanrım, hayır," diyor annem. "Ama çıktığım adam benden istiyor." "Onunla görüşmeye devam edecek misin?" diye soruyor Winter.

"Elimde olursa değil," diyor annem.

O bana yaklaşınca elimi beline doluyorum ve diğer elimle yüzünü tutup onu kendime çekerek öpüyorum. "Mutlu Noeller," diye fısıldıyorum öpücüğü bitirince. "Koşun nasıldı?" Bir saat kadar dışarıda kalmış ve terden sıırılsıklam ama umurumda değil. Onu nasıl bulursam öyle kabul ederim. Özellikle de dün öğleden sonra bana katılmadan önce bir haftadır Sydney'de olduğum için.

Dudaklarını tekrar dudaklarıma değdirip fısıldıyor, "Siktir, tadı çok güzel." Sonra çekilip diyor, "Koşmak iyiydi, ama dışarısı çok sıcak. Duş alacağım."

"Kış geldi," diyor annem, o buzdolabından soğuk suyu çıkarırken. "Yarın gideceğini söylediğini biliyorum, ama damadımı özledim. Bu yıl seni neredeyse hiç görmedim. Birkaç gün daha kalamaz mısın?"

Anneme göz işareti yaparım. Bu konuyu konuşmuştuk ve ona, kalması için onu rahatsız etmemesini açıkça söylemiştim.

O da bana göz kırpmıyor. Tabii ki kırpacak; Winter söz konusu olduğunda her şeyi yapabileceğini düşünüyor. O, herkesten daha çok annemi hoş görüyor, ama bu konuda kimseyi hoş görmediğini yakında anlayacak.

Gözlerindeki ışık söner. "Hayır, kalamam Jennifer."

Annemin gözleri biraz büyüdü. Winter artık ona tam adıyla hitap etmiyordu. "Bir gün bile fazla olmaz mı? Noel'den sonraki gün eve dönebilirsin."

Winter'ın yüzü taş gibi olur. "Hayır dedim ve hayır demek istedim. Bu tartışmaya açık bir konu değil." Su bardağını bir dikişte boşaltır ve ikimize de tek kelime etmeden mutfaktan çıkar. O giderken omuzlarını izlerim; onlar da taş gibi sert.

"Tanrım," diyor annem, sanki az önce azarlanmış gibi. "Bu seyahatte onu tanıyamıyorum. Sanki bambaşka bir adam."

Annem Winter'ı dört aydır görmemişti. O aylarda çok şey olmuştu. Üstelik Noel'di ve Noel her zaman onun karanlık tarafını ortaya çıkarırdı. "Noel olduğunu unutma anne. Bu zamanlar Max'in aklında. Ve şu anda kulüp işleri onu çok meşgul ediyor. Bu konuda ona baskı yapma demiştim."

"Tek söyleyebileceğim, umarım her şey yakında düzelir, çünkü evlendiğin adamı kaybediyorsun diye endişeleniyorum."

Winter, evlendiğim adam değil. Yıllar önce, bir insanın hayatında kaybetmemesi gereken şeyleri kaybettiğinde, onun bir parçasını kaybettim. Hala içinde bir parçası var, ama hayat, olmaması gereken bazı parçaları çaldı. Annem, kendi de söylediği gibi, onu artık neredeyse hiç görmediği için, bu durumun farkında değil. Ve ben de onunla onun hakkında pek konuşmuyorum. Bu şekilde değil. Anlamaz çünkü kulüp hayatını anlamıyor. Doğurganlık sorunlarımızı, iş sorunlarımızı ve hayatın rastgele olaylarını duyuyor ama kulüp ile ilgili her şey Lily ve benim aramda kalıyor. O, içimi dökmem gerektiğinde başvurduğum kişi.

"Lütfen ona bu konuyu açma. Sadece birlikte güzel bir Noel geçirmek istiyorum," diyorum.

Birkaç saniye sessizce bana bakar, sonra başını sallayarak kabul eder. Neyse ki konuyu kapatır. "Bu arada,

Lily'nin evindeki öğle yemeğinden ne zaman dönersin? Akşam yemeği için herkesi ayarlamaya çalışıyorum ve erken buluşup sohbet etsek iyi olur diye düşündüm."

"Dört gibi nasıl? Winter bu öğle yemeğinde çok uzun kalmak istemez herhalde."

"Ona gidip saati teyit eder misin, Lucas ve Carey'e de haber vereyim."

Kabul ediyorum ve Winter'la kaldığımız misafir yatak odasına gidiyorum. Onu banyoda, iki elini fayanslara dayamış, başını eğmiş halde duşun altında buluyorum. Yüzünü göremiyorum ama iyi durumda olmadığını anlamak için görmeme gerek yok. Bu bilgi tüm vücudunda yazıyor.

Bu yıl, birlikte yaşadığımız en zor yıl oldu. Ve bu çok anlamlı bir söz, çünkü son sekiz yıl da zordu. Tüm bu zorluklara rağmen güçlü kaldık, ancak son zamanlarda kendime itiraf ettim ki, şu anda yaşadıklarımızla başa çıkmak için biraz yardıma ihtiyacımız olabilir. Bir çiftin başa çıkabileceği şeylerin bir sınırı olduğunu düşünmeye başladım ve belki de biz o sınıra ulaştık. Yardım almazsak yavaş yavaş parçalanacağımızdan endişeleniyorum ve bu, asla ulaşmak istemediğim bir nokta.

"Hey," diyorum, onun sessizliğini bozmak istemiyorum ama aynı zamanda onunla duşa girip ona sarılmaktan başka bir şey istemiyorum. Onu sakinleştirmek için. Acısını dindirmek için.

Başını yana çevirip bana bakmak dışında kıpırdamıyor. Gözlerindeki ısırap göğsüme çarpıyor ve ben de hissediyorum. Tanrım, nasıl hissediyorum.

Burada boğuluyoruz.

Onunla birlikte olamıyorum, bu yüzden kıyafetlerimi çıkarıp duşun kapısını açarak ona katılıyorum. Elimi sırtına koyup ona doğru yaklaşıyorum, vücudumu onun etrafında kaydırarak onunla duş duvarı arasına giriyorum. Winter, son on iki ayda kendini olabildiğince güçlü hale getirmek için çok kas yaptı.

olarak çok kas yapmıştı. Bence bu, sadece kulüp mücadelesiyle değil, aynı zamanda kişisel mücadelemizle de başa çıkma yöntemi idi. Ona bu kadar yakın olduğumda kendimi çok küçük hissediyorum ve kolları beni sardığında, kendimi o kadar güvende hissediyorum ki, onun kollarından başka hiçbir yerde olmak istemiyorum. Ama bu sefer kolları bana sarılmıyor. Ellerini vücudumun iki yanındaki fayanslara koyuyor ve bana bakıyor, tek kelime etmiyor.

"Max yüzünden mi?" diye soruyorum yumuşak bir sesle.

Karo döşemelerden ayrılmadan önce gözleri benimkileri arıyor. Duştan akan su üzerine dökülüyor ve duş başlığını kendine doğru çevirerek suyu yönünü değiştiriyor. "Evet. Ve kulüp." Bana uzanarak ekliyor, "Ve biz. Siktir."

Sesinin kesik kesik tonu beni neredeyse yıkıyor. Neredeyse. Ama kendimi tutuyorum. Onun için. "Konuşmak ister misin?" Winter pek konuşkan biri değildir. En azından kendi sorunları hakkında. Ben zor bir dönemden geçerken beni konuşturmayı sever, ama konu kendisine gelince, kendini kapatır ve acısını tek başına atlatmaya çalışır. Yıllar içinde onu konuşmaya zorlamamayı öğrendim, çünkü bunu yaptığımda işler bizim için hiç iyi sonuçlanmıyor.

Başımın arkasını avuçlayıp ağzımı kendininkine yaklaştırıyor. "Hayır."

Dudakları dudaklarıma yapışırken, elleri kalçama uzanır. Beni kaldırdığında, kollarımı ve bacaklarımı ona dolayarak, birbirimize sahip olduğumuz için minnettar olurum. Ne yaşarsak yaşayalım, aşkımıza sınırsız sarıldığımız için minnettar olurum.

Bu öpücükte kendimizi kaybediyoruz. Bir hafta ayrı kaldıktan sonra — Winter, ailemle vakit geçirebilmem için ondan önce Sydney'e gelmemde ısrar etti

—dün gece, annenin evinde kalmanın izin verdiği türden bir seksle yeniden bir araya geldik. Kötü bir seks değildi, ama alıştığımız gibi de değildi ve Tanrım, kocama ateşli, sert seks yapmayı ne kadar özlemişim.

"Siktir," diye boğuk bir sesle nefes almak için başını kaldırdı.

Nefes nefese, yüzünü tutuyorum ve ağzını tekrar ağzıma çekiyorum. "Sakin durma."

Öpücüğümüz daha da istekli hale geliyor. Aceleci. Çılgınca.

Vücudumuz o kadar sıkı birbirine yapışmış ki, neredeyse tek vücut olmuşuz. İhtiyacımız çılgınca.

"Tanrım, Birdie." Winter beni bırakıp dizlerinin üzerine çöküyor. Bacaklarımdan birini omzuna atıyor, ağzını amıma yaklaştırıyor ve klitorisimi başparmağıyla okşarken dilini amımın içinde gezdiriyor.

Zevkten çılgık atıyorum, annemin duyup duymadığını umursamıyorum bile. Artık kendimi sansürleyemiyorum. Saçlarını kavrayıp başının arkasını iterek yüzünü amıma bastırıyorum. Dilinden daha fazlasını istiyorum. Sakalından. Parmaklarından.

"Oh, lanet olsun," diye bağırarak üzereyim, o dilini içimde ve parmaklarını sırayla kullanırken. Ve o parmaklarıyla içimde derinlemesine beni tatmin ederken, dilini klitorisimin üzerinde tekrar tekrar gezdirirken, kendimi tamamen zevke bırakıyorum.

"Oh Tanrım, oh Tanrım." Bu bir ilahiye dönüşüyor. Saçlarını sıkıyorum.

Yüzüne daha sert bastırıyorum.

Yaklaşan orgazmımla nefes nefese kalıyorum.

"Siktir!" Bu sefer orgazm olurken çılgık atıyorum. Winter'ın bana verdiği mutluluktan her sinir uçum yanıyor.

Bacağımı omzundan indirip ayağa kalkar. Sakalından benim sıvımı silerek, "Her sabah bunu yapmaya devam edeceğiz. Hayat her gün senin tadını tatmamak için çok kısa." der.

Onu çılgınca yakalıyorum, içimde onu istiyorum. "Beni sikmeden önce bunu konuşabilir miyiz?"

Kollarımı tutarak beni durdurur ve vücudunu benimkine bastırır. Gözlerindeki bakış, önemli bir şey söyleyeceğini gösteriyor, bu yüzden ona söylemesi için zaman veriyorum. "Bir süredir dikkatim dağınık ve mesafeli davrandığımı biliyorum, Angel, ve özür dilerim. Olanlar... her şey berbat ve bunun aramıza girmesine izin verdim. Artık bunu yapmayacağım."

Onun için kalbim acıyor. Her şeyin kendi suçu olduğunu mu düşünüyor? Değil. "Aranızda mesafe oluşmasına izin veren tek kişi sen değilsin, Winter. İkimiz de acı çekiyoruz. Bunu ikimiz yaptık."

Çenesini sıkıyor, gözlerinde kararlılık var. "Nasıl olduysa, artık sona erdi. Bundan sonra her gün sen öncelikli olacaksın."

Ona ihtiyacımız olan şeyin her gün seksten çok daha fazlası olduğunu söylemek istiyorum, ama bu anı mahvetmek istemiyorum. Küçük adımlarla. Bununla başlayabiliriz ve buradan devam edebiliriz. Ama bugün sadece birbirimize yakın olmak ve yeniden bağlanmaya başlamak gerekiyor.

"Seni seviyorum ve seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim." Onu uzun ve yavaşça öpüyorum. "Ve şimdi gerçekten istediğim şey, beni sikmen ve kendini tutmaman."

Daha fazla cesaretlendirmeye ihtiyacı yok. Beni döndürüp kalçalarımı kavrar ve içime girer. Sertçe. Tam istediğim gibi.

Bitirdiğimizde, beni son bir kez öper ve güçlü bir sesle, "Seni seviyorum. Bunu asla unutma." der.

"Asla unutmayacağım. Ve hiçbir şeyin bizi ayırmasına izin vermeyeceğim."

Göğsü inip kalkıyor, sanki omuzlarından bir yük kalkmış gibi. "Tanrıya şükür."

Aklından ne geçiyor bilmiyorum, ama bundan sonra, bizim bir danışmanlık almamız konusunda daha kararlıyım. Adamım çivi gibi sert, ama bir insan ancak belirli bir miktar darbeye dayanabilir ve Winter payına düşenden fazlasını aldı. Son birkaç aydır ikimiz de kendi acılarımıza gömülmüştük; artık bunları tekrar paylaşmanın zamanı geldi ve danışmanlık almamız umarım bize bu konuda yardımcı olur.

Lily

Mutfak zemine dağılmış bonbonlara bakıyorum ve göğsümde biriken çığlığı bastırmak için kendimi zor tutuyorum.

Saat 10:00 ve iki saat sonra Noel barbeküsü için kulübüm ailelerle dolacak, ama lanet olası Noel bonbonlarım yok. Üstelik hala klimamız da çalışmıyor. King tamir edemiyor ve Noel günü olduğu için tamir edecek kimseyi bulamıyor. Ayrıca Travis hala tam olarak iyileşmedi ve bu sabah her zamankinden çok daha fazla ilgi istiyor. King'e, klimayı tamir etmesi için ona bir mucize çare bulması için onu zorlamak amacıyla bunun sıcaktan kaynaklandığını söyledim. Bu, beklendiği gibi sonuçlandı, yani bana çok sinirlendi. Bugün cadalozluk yaptığımı biliyorum, ama umurumda değil. Hava çok sıcak ve bu sıcakta hiçbir kadından Noel'i organize etmesi beklenemez.

"Anne, Meredith Xbox'ı tek başına oynuyor. Travis'le oynamamıza izin vermiyor," diyor Cade arkamdan.

Ona dönüp bakıyorum. Bu Xbox'ın hayatımın kabusu olacağını biliyordum, ama King bana bunun en sevdikleri Noel hediyesi olacağını söylemişti.

Olabilir, ama benim değil. "Baban nerede?" Omuz silkiyor. "Bilmiyorum."

"Git onu bul ve bu sorunu çözmesine yardım etmesini söyle. Benim bonbonları ayırmam lazım." Sıcaklığım yükseliyor ve bunun sebebi sadece soğuk hava eksikliği değil.

Cade somurtuyor ama dediğimi yapmak için dönüyor.

"Cade," diye sesleniyorum arkasından. "Bonbonlara bunu kimin yaptığını biliyor musun?"

"Travis," diye cevap verdi.

Derin bir nefes alıp, kendi çocuğunu öldürmenin suç olduğunu kendime hatırlatıyorum.

Hapse

girmemeliyim.

Hapse

girmemeliyim.

Hapse

girmemeliyim.

"Lily, canım," diyor annem mutfağa girerken yeni eteğiyle dönerek. "Brynn az önce aradı, getireceğine söz verdiği salataları bırakamayacakmış."

Ona bakıyorum, sözlerini geri almasını istiyorum. "Neden?" Bunu haftalar öncesinden planlamıştık. *Haftalar*. Jamie'nin ailesine öğle yemeğine giderken, beş büyük salata bırakacaklardı. Bugün gelecek tüm misafirlere yemek vermek için ihtiyacım olan salatalar.

Annem bana deliymişim gibi bakıyor. "Arabaları bozulmuş. Sen birini gönderip alman daha iyi olurmuş." Kaşlarını çatarak ekliyor, "Her şey yolunda mı, canım?"

Hala sigara içiyor olsaydım, şu anda bir paket sigara içerdim.

"Mutfağın zeminine bir bak anne. Her şey yolunda mı? Bu sıcacık evde iyi misin? Çocukların gürültüsünden kendini duyabiliyor musun?"

Yerde yankılanan bot sesleri beni döndürür ve King ile yüz yüze gelirim. Dikkatini anneme yöneltir ve "Hannah,

bize bir dakika müsaade eder misin?"

"Bence iyi fikir," diyor annem ve bizi yalnız bırakıyor.

King'in gözleri bana geri dönüyor. "Ne oluyor?"

Yere işaret ediyorum. "Oğlunun bonbonlara ne yaptığını bak." O da bakıyor ama benim kadar rahatsız görünmüyor.

O bir şey söylemeden önce, "Hepsi bu kadar bonbon, King. Hepsi! Yedeğim yok." diyorum.

"Lanet olsun, Lily, onlar sadece bonbonlar. Kim yaptı?"

Gözlerim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Şu anda kimin yaptığı umurumda değil; umurumda olan tek şey öğle yemeğinde bonbonumuzun olmaması."

"Onlara ihtiyacımız yok."

"Evet, var!"

"Olmasa da kimse umursamaz."

"Umurumda." Ellerimi havaya kaldırıp ondan uzaklaşarak mutfağa doğru yürüdüm. Bu konuşma hiç yardımcı olmuyor.

"Lily!" diye bağıyor. "Benden uzaklaşma."

Devam ediyorum. "Öğle yemeğin için yapmam gereken işler var. Bu konuşmaya vaktim yok."

Beni yakalayıp belimden tutar. Beni kendine doğru çevirip sorar, "Öğle yemeğim mi? Bu öğle yemeğini isteyen ben değildim."

Ellerimi göğsüne koyup onu itmeye çalışıyorum ama beni sıkıca tutuyor. "Hayır, ama bunu senin için yapıyorum. Kulübün için."

Gözleri hayal kırıklığıyla parlayarak beni duvara dayadı. "Burada gerçekten neler oluyor?"

"Burada olan tek şey, bonbonlar mahvoldu, klima bozuldu, çocuklar vahşileşti ve kocam beni yavaşlatıyor..." "Saçmalık. Sabahtan beri gerginsin. Neden bu kadar biraz bonbon için bu kadar sinirlisin?"

"Çünkü bu öğle yemeğinin senin ve kulüp için mükemmel olmasını istedim. Bu yüzden! Hepiniz berbat bir yıl geçirdiniz ve işler daha da kötüye gidiyor gibi görünüyor. Adamların stresli. Aileleri stresli. Hiç eve gelmiyorsun. Çocuklar seni özliyor. Ben seni özlüyorum. Hepimizin hayatımızda biraz mutluluğa ihtiyacımız var ve ben bugün bunu herkese vermek istedim. Ve Noel'de bonbonlar olmaz!"

Sinirliyim.

Rahatsızım.

Ve bıktım.

Onu itip mutfaktan olabildiğince uzaklaşmaya çalışıyorum. Ama King kolunu belime dolayarak beni kendine çekiyor.

"Seni seviyorum kadın," diye homurdanıyor. "Ama kulübümle ilgili endişelenmeme izin vermelisin. Senin bu konuda stres yapmanı istemiyorum."

"Ama ben endişeleniyorum. Seni ve adamlarını hep endişelendim. Hepinizin bu kadar zorluk çekmesini görmekten nefret ediyorum. Hayatınıza biraz mutluluk getirmek, sizin için yapabileceğim küçük bir şey."

Elini yanağıma getirip avuçlar ve başparmağını dudaklarımın üzerinde nazikçe gezdirir. "Mutluluk getirmek güzel, ama bunun bedeli sana dokunursa olmaz. Seni bu kadar stresli görmek istemiyorum. Seni bu kadar stresli görmek *istemiyorum*." Bir an durup düşünür. "Bonbon getireyim. Seni cehenneme çeviren şeylerin listesinde başka ne var? Lanet olası klima dışında tabii. Beni o konuda zaten çok uğraştırdın ve hala uğraşıyorum ama durum iyi görünmüyor."

Klima sözü beni gülümsetiyor. King'in ilgisi

beni gülümsetiyor.

Ve birdenbire, yeniden nefes alabiliyormuşum gibi hissediyorum.

"Brynn'e gidip salata alması gereken biri lazım." "Hallederim. Başka bir şey var mı?"

Vücudumu ona yashıyorum. "Biliyor musun, sen o kadar da kötü bir koca değilsin. Sanırım seni tutacağım."

"Kim seni kötü bir koca olarak nitelendirdi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Şey, bazen canımı sıkabiliyorsun. Ama dediğim gibi, seni biraz daha yanımda tutacağım."

"Benden kurtulmaya çalış da gör. Asla olmuyor."

Ellerimi boynuna doluyorum. "Bu gece beni becereceğine söz ver. Ölüyorum burada."

"İkimiz de ölüyoruz," diye mırıldanıyor. Sonra benden uzaklaşarak, "Seni bu duvara yapıştırmadan buradan çıkmam lazım. Bonbonları hallederim, salataları da Brynn'den alırım. Ben yokken banyoda sakinleşmeni istiyorum. Döndüğümde klimayı da halletmiş olurum belki."

"Banyo yapamam, King. Çocuklarına bakacak biri lazım."

"Annenize rica edeyim. Biraz dinlenmen lazım."

Tanrım, banyo yapmak cennet gibi geliyor. En son ne zaman banyo yaptığımı hatırlamıyorum. Eskiden benim için her akşam ritüeldi, ama son birkaç aydaki kaos ve yorgunluktan dolayı, her günün sonunda banyoyu düşünmeden yatağa yığılmaya başladım.

Elini boynuma dolayarak beni tekrar kendine çekip öpüyor. "Kim bilir, bugün sikim için deli olmanı istiyorum, ama şu anda kanım için deli olduğunu düşünüyorum. Git banyo yap."

Bunun üzerine mutfaktan çıkar ve ben onun lanet sikini düşünerek kalırım. Adamın, onun hakkında üretken olmaktan çok daha fazla düşündüğümü bilmesi gerekiyor.

Telefonuma uzanıp ona bir mesaj gönderiyorum.

BEN: Bil diye söylüyorum, sikiñ beynime bağlanmış durumda. Sabah uyanınca onu düşünüyorum. Her gün onu düşünerek çok fazla zaman harcıyorum. Geceleri de kendimi tatmin ederken onu düşünüyorum. Hazırlanmak için banyo yapmama gerek yok.

Birkaç dakika sonra mesajı geliyor.

KING: Lanet olsun, Lily. Sikiñ taş gibi oldu. Senin için yapmam gereken işler varken bana böyle şeyler gönderme.

Ben: İyi. O zaman ikimiz de aynıyız. Bu gece sihrini kullan ve çocukların hiçbirinin hasta olmadığından emin ol. Bu gece siki yoksa, cehennemi boylarsın.

King: Lanet olası banyoya gir. Ben: Ben de seni seviyorum xx

Zara

M

Ben: Kliman hala çalışmıyor mu?

Anne: Banyoda rahat rahat dinleniyordum

sen gelip her şeyi mahvettin.

Ben: Neden banyodasın? Annem:

Kral emretti. Ben: Aman

Tanrım.

Onu arıyorum. Orada neler olduğunu Tanrı bilir.

"En az on beş dakika daha burada kalacağım Zara. Klimamın durumunu konuşmasak olur mu? Zen gibi kalmaya çalışıyorum."

"Zen gibi mi? Zen gibi olmayı denesen bile beceremezsin." "Bir kız rol yapabilir."

"Evet, benim annem hariç her kız yapabilir. Noel çılgınlığı, değil mi? Bu yüzden seni banyoya soktu."

"Beni banyoya koymasının sebebi bonbonlar."

"Tamam, şimdi gerçekten deli gibi konuşuyorsun anne. Orada neler oluyor?"

Bana olanları anlatıp şöyle diyor: "Klima hâlâ alışmıyor. King tamir etmeye çalışıyor ama ben kaderime razı oldum ve birkaç gün ter içinde kalacağımı kabullendim."

"Tamam, o zaman uygun giyinmeliyim. İyi ki söyledin. Mesajın sebebi buydu. Zen misyonuna dönebilirsin."

Telefonu kapatıyoruz ve barbekü için giyeceğim elbiseyi seçiyorum. Sonra saçlarımı omuzlarımdan uzak tutmak için dağınık bir topuz yapıyorum.

Fury, Noah'ı annesinin evine götürdü ve yakında eve dönmüş olmalı. Üçümüz bu sabah hediyeleri açıp birlikte Noel kahvaltısı yaparak harika vakit geçirdik. Ve doğum günümü kutladık. Beni lezzetli yemekler ve bol sevgiyle şımarttılar; çocukluğumda annem beni şımarttığından beri doğum günümde kendimi bu kadar özel hissetmemiştim.

Öğleden sonra yıkamak için çamaşır makinesini çalıştırmak için çamaşır odasına giderken bir mesaj geldi.

KING: Evde bonbon var mı?

Ben: Üç tane var. King: Bugün getir.

Ben: Yeterince bulamıyor musun? King: Evet.

Ben: En azından annem banyoda Zen gibi. Aferin sana. Günlerdir deli gibi.

Artık mesaj atmıyor; sanırım Noel Günü'nde bonbon bulmak için önünde zorlu bir görev var. Başarılı olup olmadığını

Başaracak mı diye merakla bekliyorum, ama ne de olsa o King; annemi mutlu etmek söz konusu olduğunda, bu adam kışından mucizeler çıkarabilir.

Garaj kapısının açıldığını ve Fury'nin kamyonetinin içeri girdiğini duyunca düşüncelerimden sıyrıldım. Onunla yalnız kalacağım düşüncesi karnımı kelebekler doldu.

Garaja koşuyorum ama kapının hemen dışında bir köpek sesi ve ardından Fury'nin "Şşş, sürpriz olacaktın, ufaklık" dediğini duyunca duruyorum.

Söylediklerine kalbim eridi.

En son eve geldiğinde, iş arkadaşlarımla parkta piknik yapmıştık ve arkadaşlarımdan birinin köpeği vardı. Köpek Fury'ye çok sevindi ve ben de onunla oynamasını izlemek çok hoşuma gitmişti. O gece yatarken, ona bir köpek istediğimi söylemiştim. O adam benim söylediklerimi asla unutmaz.

Garaj kapısı açılır ve Fury görünür. Kollarında çok sevimli, küçük, beyaz bir Fransız bulldog tutuyor ve ben daha da eriyorum. Fury'yi oğluyla izlemek, yumurtalıklarımın patlamasına neden oluyor; onu bu köpekle izlemek de aynı şey olacak, eminim.

Yüzünde bir gülümseme beliriyor ve köpeğe bakarak "Bu senin annen" diyor. Sonra bana bakarak "Mutlu Noeller, bebeğim" diyor ve köpeği bana veriyor.

Şaşkınlık ve heyecanla köpeği ondan alıyorum. "Bana köpek mi aldın?"

Beni öpebilmek için yaklaşıyor. "Sen beni deneme sürüşünden vazgeçmediğin sürece o ikimizin de. Eğer vazgeçersen, o zaman tamamen senin olur. Ama ikimiz de biliyoruz ki ben seni asla bırakmayacağım, o yüzden onu benimle paylaşmak zorundasın."

"Aman Tanrım! Bir köpeğimiz var!" Onu öpebilmek için yüzümü eğiyorum ve o da heyecanlanarak beni yalıyor ve kollarımda kıvrılıyor. Onu yeterince öptüğümde

Fury'yi tekrar öpmek için kendime çektim. "Teşekkürler! Bu gerçekten şimdiye kadarki en güzel doğum günü ve Noel."

"Sen onu içeri götür. Ben arabadan onun mamalarını ve oyuncaklarını alayım. Ve ona bir isim bulmalısın."

Gülümsüyorum, onun adını zaten biliyorum.

Ben bir şey söylemeyince, beni dırter, "Zaten bir tane var, değil mi?"

Gülümsemem genişliyor. "Grace."

Dört yıl önce bana kendime biraz merhamet göstermemi söylediğinden beri, onun tavsiyesini hiç unutmadım ve ihtiyaç duyduğumda sık sık kendime tekrarladım. Ve şimdi bazen birbirimize söylüyoruz. Bu kesinlikle bizim özel bir şeyimiz ve bu isim ilk bebeğimiz için mükemmel.

"Beğendim." Sesindeki duyguyu kaçırmıyorum ve bu benim duygularımı daha da kabartıyor.

"Bugünü benim için bu kadar özel kıldığın için teşekkür ederim," diyorum yumuşak bir sesle.

"Bu ilk günün, prenses." Çenesini kaldırıyor. "Onu içeri al ve etrafı gezdir. Ben de hemen geliyorum."

Heyecanla dolmuş bir enerjiyle dudaklarına bir öpücük daha kondurup bebeğimi içeri götürdüm. Onu yere koyup "Tamam, Gracie, içeride çiş yapma, tamam mı? Tek kuralım bu. Bir de bitkilerimi yeme. Oh, ve oyuncakların olmayan şeyleri çiğneme, özellikle de kıyafetlerimi." Bir an durdum. "Sanırım birden fazla kuralım var, ha?"

Ben ona gevezelik ederken, o gözünün önündeki her şeyi kokluyor ve sonra koridora koşuyor. Evde keşfe çıkarken ona yetişmek için uğraşıyorum ve Fury bizi bulduğunda yatak odasındayız.

Ben eğilip Grace'i yatağın altından çıkarmaya çalışırken, kapıdan onun derin kahkahası geliyor. "Bir köpek almak, günde birkaç kez kıcını havaya kaldırmak anlamına geliyorsa, hayatımın en iyi kararını verdim."

Dikleşip onun bakışlarına karşılık veriyorum. "Noah'ı doğurmak ve beni kadının yapmak hayatının en iyi kararlarıydı sanıyordum."

Grace aramızdan koşarak geçerken o bana doğru yrr. Elbisemin bir kısmını tutup beni kendine çeker. "Szm geri alıyorum. yleydiler. Bu sadece bugünün en iyi kararı."

"Hayır, bugünün en iyi kararı, elbisesini çıkarmaya karar verdiğin an olacak."

Elbisemi kaldırır ama onu durdururum ve eklerim, "Ama nce Gracie'yi hazırlamalıyız."

"Siktir," diye mırıldanarak başını sallar. "şimdi benden önce o gelecek, değil mi?"

"Bebekler her zaman önce gelir. Tüy bebekler bile."

Elbisemi bırakıyor. "Beni hep tetikte tutuyorsun," diyor ve Grace'i kuşağına alıp yatak odasından çıkarıyor.

Ben dünyadaki en şanslı kızım, bu kesin. Ve bu, birlikte hayatımızın sadece başlangıcı.

Birdie

¶¶

İşte King'in istediği bonbonlar," diyorum Lily'ye, annemin King için feda ettiği onluk paketi uzatarak. "Yedi mi? Yeterince bulabildin mi?"

"Bilmiyorum, ve dürüst olmak gerekirse, artık onları dert etmeyi bıraktım," diyor ve şarabından bir yudum alıyor. "Eve geldi, bana bir içki içip arkanıza yaslanıp rahatlamamı söyledi, çünkü barbeküyü o halledecekmiş. Ben de öyle yapıyorum."

"İyi adam." Bardağı işaret ediyorum. "Bana da bir tane doldur. Tanrı biliyor, çok ihtiyacım var."

Kaşları çatıldı. "Neden? Ne oldu?"

"Winter ve benim bir danışmana gitmemiz gerekebileceğinden bahsetmiştik, hatırlıyor musun?" O başını sallayınca devam ediyorum. "Sanırım zamanı geldi. Ve bu beni biraz korkutuyor. Geçmişimizi karıştırmak."

Elimi sıktı. "Evet, biliyorum. Ama ikinizin konuşması gereken çok şey var."

İçimde yükselen korkuyu yutuyorum. "Ya konuşmamamız gereken şeyler varsa? Ya iyileşemeyeceğimiz kadar çok yara açarsa?" Winter'ı bir daha asla terk etmeyeceğim ve onun sonuna kadar sadık bir adam olduğunu biliyorum; en büyük endişem, birbirimizden kopup evliliğimizi iki yalnız insan olarak yaşamaya başlamamız.

"Birdie, bu konuyu konuşmamak, o yaraların iyileşemeyecek kadar iltihaplanmasına neden olabilir. Bu da bir olasılık ve bunu da göz önünde bulundurmalısın."

O haklı. Haklı olduğunu biliyorum ve Winter'ı danışmanlık almaya ikna etmeye karar verdim, ama yine de bu korku son günlerde beni hiç terk etmiyor.

Lily'ye katılmadan önce Zara da bize katılır ve annesine bir öpücükle selam verir. "Vay canına, bu vantilatörler harika. King mi aldı?" diye sorar, King ve Lily'nin evinin arka bahçesinde etrafa dağılmış devasa endüstriyel vantilatörleri incelerken.

"Evet," diyor Lily. "Nereden aldıklarını bilmiyorum ve umrumda da değil. Sadece birinin önünde oturuyor olmaktan mutluyum. Ayrıca çocuklar diğer çocuklarla oynuyorlar, kavga yok. Bir ara kalkıp işlerimi halletmem gerekecek, ama şimdilik şarabımı içeceğim."

"Lil," Tatum, yanımızdaki yemeklerin bulunduğu çadırın altından seslenir. "Salatalar buzdolabında mı, yoksa alt katta mı?"

"Yukarıda," diyor Lily, kalkmak için hareketlenerek.

Onu durduruyorum. "Ben giderim. Sen şarabını içmeye devam et."

"Seni bu yüzden seviyorum, B," diyor. "Sen dönene kadar bir tane hazırlarım."

Bu aralar Lily'yi pek göremiyorum, ama gördüğümde sanki hiç ayrılmamışız gibi oluyor. Storm dünyasına neredeyse aynı zamanda girdik ve birbirimize ayak uydurmamızda yardım ettik. Kulüp başkanlarının eşleri olarak, kulüp işlerinde birçok benzerlik yaşıyoruz.

Böyle zamanlarda, bir araya gelip mücadelelerimiz hakkında konuşma fırsatı bulduğumuzda, hayatımda onun olduğu için ne kadar şanslı olduğumu hatırlıyorum.

Onu Zara'yla bırakıp salataları almak için yukarı çıkıyorum. Winter'ı mutfaktan çıkarken görünce şaşıyorum.

"Selam," diye selam veriyorum. "Tam zamanında geldin. Salataları aşağıya taşımama yardım eder misin?"

Yüzünde hafif bir gülümseme belirir ve belimden tutar. Beni içeri çekerek, "Sadece benim için bir şey yaparsan," der.

O gülümsemesi, seksi sesi ve ellerinin vücudumda dolaşması, karnımda bir dalgalanma yaratıyor. "Ne istediğine bağlı. Yani, şu anda dizlerimin üzerine çöküp sikini yalamam imkansız, ama diğer seçeneklere açığım."

"Melek," diyor gülümseyerek, "Senden bunu asla istemezdim. Sikimi yalatmak isteseydim en azından bir oda bulurdum."

Ona yaklaşıyorum, benimle böyle şakalaşmasını seviyorum. Eskiden bizim tarzımızdı, ama yaşadığımız her şey bunu bizden yavaş yavaş aldı. Arada sırada eski halimize dönüyoruz, ama asla uzun sürmüyor. Hayat bazen acımasız bir kaltak olabilir; onun gözlerinin içine bakıp ona yumruk atmak istiyorum. Ama şimdilik, Winter'la geçirebileceğim her dakikayı böyle geçireceğim.

"Tamam," diyorum. "Ne yapmamı istiyorsun, seksi adam, bir bakalım mümkün mü bakayım."

"Seksi adam," diye gürlledi, gözlerinde ateş toplandı. "Bunu sevdim. Bana daha sık böyle seslenmelisin."

Tanrım. Karnım şimdi bir o yana bir bu yana zıplıyor. *Devam et.*
"Zamanımız azalıyor. Söyleyecek misin?"

Rahat tavırları yerini daha ciddi bir havaya bırakıyor. "Buradan benimle birlikte gitmeni istiyorum."

Beklediğim gibi değil. Hiç de değil. "Yani, şimdiden gitmek mi istiyorsun?"

"Günü seninle yalnız geçirmek istiyorum. Plaja gidebiliriz. Belki yüzebiliriz. Dondurma yiyebiliriz. Konuşabiliriz. Sadece sen ve ben. Hayatımız bu kadar berbat olmadan önce olduğu gibi."

Onun önerisiyle tüm vücudum heyecan ve mutlulukla titriyor. "Çok isterim."

O da bunu kabul edip yavaşça başını salladı. "Evet, ben de. Salataların yerini göster, ben onları alayım, sen de Lily'ye gideceğimizi söyle. İkinizin sohbet etmeyi dört gözle beklediğinizi biliyorum."

Boynuna uzanıp yüzünü kendime yaklaştırıyorum. "Seni seviyorum, seksi adam." Onu öpüyorum ve dudaklarındaki gülümsemeyi kaçırmıyorum. Vücudundaki gerginliğin bir kısmının kaybolduğunu da hissedebiliyorum. Bunun nedenini bilmiyorum, ama çok hoşuma gidiyor.

"Bu seksi adam tavırlarına devam et," diyor, "bu gece kaç kez orgazm olursun kim bilir."

"Ne, bu öğleden sonra hiç alamayacak mıyım?"

Kafasını sallayarak, "Hayır. Bu öğleden sonra seks yok, Birdie. Ellerimi senden uzak tutamayacağım ama bu günlerde yeterince yapamadığımız şeyleri yapmak istiyorum," diyor.

Kocama yeniden aşık oldum.

Belki de yıllardır içinde bulunduğumuz bu karanlık tünelin sonunda bir ışık vardır. Her zaman bunun doğru olduğuna inanmıştım, ama üç ay önce yaşadığımız en büyük kayıptan sonra bundan şüphe etmeye başlamıştım. Şimdi kalbim yeniden umutla doldu.

Lily

''

Çocuklar dışarıda," diyor King, saat 9'u biraz geçince yatak odama gelerek. "Nasılsın?"

Gülümsüyorum, tüm vücudumda her bir zerresini hissediyorum. Zorlu bir başlangıçtan sonra, güzel bir Noel oldu. King her şeyi halletti —klima hariç, ama onu da unuttum— ve arkadaşları için barbekünün güzel geçmesi için elinden geleni yaptı. "Mutluyum."

Elini boğazıma getirip parmaklarıyla sardı. "Güzel," dedi, sesi boğuktu. "Yorgun musun?"

Ne sorduğunu biliyorum ve cevabım hayır.

Kafamı sallıyorum.

Yüzünü yüzüme yaklaştırıp beni öptü.

Sert öpüştü.

Bu, gelecek olanın bir vaadi. Ve daha fazlası için dizlerim titriyor.

Ama tam ne olacağını anladığımı sandığım anda, öpücüğü bitirip beni bırakarak beni şaşırtıyor. "Winter'la konuştum ve bu hafta halletmemiz gereken işi bitirdikten sonra Melbourne'da kalmayacağım."

Beynim onun söylediklerini anlamakta gecikiyor. "Ne? Hemen eve mi dönüyorsun?"

"Evet. Yarın ayrılacağım ve bir hafta kadar sonra eve dönmüş olurum."

"Sonra ne yapacaksın? Burada mı kalacaksın?"

O başını salladı. "Bana ihtiyacın var."

Ellerimi aramıza koyuyorum. "Hayır, King. Seni ve kulüp için yapman gerekenlerin arasına giremem. Ben iyiyim. Ben..."

"İyi değilsin Lily. Çocuklar da öyle. Onlar da benim burada olmama ihtiyaçları var, senin kadar."

Başımı defalarca salladım. "Ben bunu istemiyorum. Kulübün ihtiyacı bu değilse istemiyorum. Sadece birkaç günden fazla evde kalmanı istedim, hepsi bu."

"Olan bu." Söyledikleri çok kesin. Bu, "konu kapanmıştır" demek için kullandığı bir ifade, ama bana kalırsa, bu hiçbir şeyin sonu değil. Bunu biraz daha konuşmamız lazım.

"Tamam, öyle yap. Kulübün sana ihtiyacı olduğunda evde olduğun için pişman olman ne kadar sürer?"

"Bundan sonra Melbourne'da bana ihtiyaçları olmayacak." "Bunu kesin olarak bilemezsin."

Elini yüzüne sürerek, gözleri hayal kırıklığıyla parıldadı. King kararlarını savunmayı sevmez, ama bazen ben yine de ona meydan okurum. "Lanet olsun Lily, bunun için mutlu olacağını sanmıştım."

"Eğer gerçekten bunu istiyorsan, ben de desteklerim. Ama sadece beni mutlu edeceğini düşündüğün için yapıyorsan, ben yokum. Daha iyi bir uzlaşma bulmalıyız. İkimiz için de uygun olan bir uzlaşma."

Sessizleşir. Düşüncelere dalar. Sonra, hiç beklemediğim bir hızla hareket ederek tekrar boğazımı tutar ve boğuk bir sesle, "Ben bunu istiyorum."

Siktir" — sesi, kocamda nadiren gördüğüm bir duygu yoğunluğuyla boğuklaşır — "Buna ihtiyacım var. Seninle ve çocuklarla evde olmalıyım. Bana karşı gelme."

Onun sözleri, ondan duyduğum ve onda gördüğüm her şey içimde birleşiyor ve kendimi tutamıyorum. Onun itirafı içimde uyandırdığı duygular beni ele geçiriyor.

King'in her şeyini seviyorum, huysuzluklarını ve otoriter tavırlarını bile, ama *bu* onun en sevdiğim özelliklerinden biri: saf dürüstlüğü.

Yüzünü tutarak, "Tanrım, seni seviyorum" diyorum.

Bunun üzerine, sonunda birbirimize olan ihtiyacımıza teslim olur. Bir elini boynuma dolayarak, elbisenin bağını çözerken beni tekrar sertçe öper. Bağını çözdükten sonra dudaklarını dudaklarımdan ayırır ve elbiseni çıkarır.

Gözleri açgözlü ve karanlık arzularla dolu bir şekilde vücudumda dolaşıyor. O arzularını yerine getirmek için her şeyi yapardım.

"Siktir, çok güzelsin," diye homurdanıyor ve beni kaldırıp yatağıma taşıyor.

Birkaç hızlı hareketle beni yatağa yatırır ve kıyafetlerini çıkarır.

Üstüme çıkıp, "Bu çok hızlı olacak. Sıkı tutun," der ve hemen içime girer.

Her uzvumu ona doladım ve o, dün gece beni parçalayacak kadar sert bir şekilde içime girmek istediğini söylediğinde ne demek istediğini tam olarak gösterirken ben de tutunmaya çalıştım.

Beni kırmıyor. Ama lanet olsun, deniyor. Ve ben her saniyesinden zevk alıyorum.

Haklı: çok hızlı. Birlikte boşalıyoruz, zevk o kadar yoğun ki King içimden çıkıncaya kadar kendimi kaybediyorum.

Diz çökmüş, elini karnımın çıplak derisi üzerinde gezdiriyor, gözleri amıma yapışmış. Tecrübemden biliyorum, bu gece beni nasıl sikmek istediğini çoktan planladı. Ve şimdi benimle acele etmeyecek.

Gözlerini gözlerime getirip, "Sana Noel hediyeni henüz vermedim," diyor.

"Bu yıl birbirimize hediye almayacağımızı söylemiştik."

Beni duymazdan gelir ve yataktan kalkar, giyinme odasına girer. Birkaç saniye sonra geri gelir ve elinde bir mücevher kutusu vardır. Sevdiğimi bildiği mavi kutu.

"Kahretsin, King, sana bir şey almadım. Parayı şeye harcamaya karar vermiştik..."

"Öyle demiştik ve ben bir şey istemiyorum, ama sana bir şey almadan olmaz."

Kutuyu açtım ve içindeki güzel gümüş Tiffany fiyonklu bileziği görünce sevinçten neredeyse çığlık attım. "Aman Tanrım, bayıldım!" Kutuyu hala elimde tutarak, onun kucağına tırmanmak için acele ediyorum. Hissettiğim tüm sevgi ve mutlulukla onu öpüyorum ve sonra diyorum ki, "Ben de *seni* seviyorum. Bu bilezik için değil, ama ailemize ve bana ihtiyacımız olan her şeyi vermek için cehenneme bile giderdin, bunu biliyorum. Bizi bu kadar çok sevdiğin için teşekkür ederim."

Kollarını bana doladı. Sıkıca, sanki beni kendine yakın tutmak, bir şeyden korumak istercesine. Ama King böyledir, her zaman beni korur. "Sen hayatıma girene kadar Noel'i hiç sevmezdim." Aniden konuşmayı kesti ve onun söyleyeceği şeyin kendisi için çok önemli olduğunu anladım.

"Biliyorum," diyorum yumuşak bir sesle, parmaklarımı saçlarında gezdirerek.

"Yine de, o eski duygulardan kurtulmam birkaç yıl sürdü. Şimdi ise Noel'i iple çekiyorum, senin çılgınlıklarını ve her şeyi. Çocukları, oyuncakları, tartışmaları, yemekleri, her şeyi." Beni daha sıkı sarar. "Bunları bana sen verdin Lily, ve her lanet gün bana sevgini ve ilgini veriyorsun. Seni mutlu etmek için her şeyi yaparım, çünkü sen beni dünyadaki en mutlu adam yaptın."

Kalbim önümdeki adama olan sevgiyle doluyor ve neredeyse ağlayacağım, ama şimdilik kendimi tutuyorum.

"Bir pislik olarak, bazen bana çok güzel şeyler söylüyorsun."

Beni kaldırıp sırt üstü yatırıyor. "Bileziği tak," diye homurdanıyor. "Ve konuşmayı kes. Amını tadarken duymak istediğim tek şey zevk çığlıkların."

King'in nadiren yaptığı aşk itiraflarını seviyor olabilirim, ama ondan daha çok ihtiyacım olan şey onun bu hali. Pis, talepkar ve pişmanlık duymadan vahşi.

Mutlu Noeller bana.

Christmas Hearts'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Umarım yazarken benim kadar sevmişsinizdir. Storm çiftleriyle yeniden bir araya gelmek benim için çok mutlu edici.

*Fury ve Zara'nın yer aldığı **BONUS SAHNE** okumak ister misiniz? Yani, o ona "bir dahaki sefere ve daha fazlası" sözü vermişti ve biz bunu hikayede hiç okuyamadık! Bonus sahneyi önümüzdeki hafta göndereceğim!*

-

SERİNİN SONRAKİ KİTABI

BATTLE HEARTS

28 OCAK 2020'DE ÇIKIYOR

Sev, savaş, mücadele et, koru: Morrison tarzı.

Tek yol bu.

Bu, Winter'ın MC başkanlığına giden yolculuğu.

Bu, Winter ve Birdie'nin bir aile kurma yolculuğu.

Bu, destansı bir MC savaşı.

War of Hearts'ta başlayan her şeyin sonu.

BATTLE HEARTS'I ÖN SİPARİŞ VERİN

STORM MEN'DEN DAHA FAZLASINI İSTİYOR MUSUN? Bonus sahneleri yazmayı ve bunları tüm e-posta abonelerimin erişebileceği Alpha Vault'ta paylaşmayı çok seviyorum. Erişmek istersen **buradan** katıl.

Facebook'ta iseniz, kitaplarım hakkında benimle sohbet etmek, özel hediyelere katılmak ve yakında çıkacak kitapların ön izlemelerini okumak için katılabileceğiniz bir **okuyucu grubum** var.

Bu kitabı sevdiyseniz, lütfen en sevdiğiniz kitap sitesinde bir yorum bırakın. Kitaplarımı yorumlayarak ve arkadaşlarınıza anlatarak tanıtmanıza yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim!

BookBub'da beni takip ederek indirimlerimden haberdar olun.

NINA LEVINE'İN DİĞER ESERLERİ

Storm MC Serisi

Storm (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2)

Blaze (Storm MC #3)

Revive (Storm MC #4)

Slay (Storm MC #5)

Sassy Christmas (Storm MC #5.5)

Illusive (Storm MC #6)

Emir (Storm MC #7) Kargaşa

(Storm MC #8)

Sydney Storm MC Serisi

Merhamet (#1)

Nitro'nun Eziyeti (#2)

Şeytanın İntikamı (#3)

Hyde'ın Af (#4)

Kralın Gazabı (#5)

Kralın Hükümdarlığı

(#6) Kral: Epilog (#7)

Fırtına MC Yeniden Yükleme Serisi

Kasırğa Kalpleri (#1)

Kalplerin Savaşı (#2)

Noel Kalpleri (#3)

Savaş Kalpleri (#4)

Hardy Ailesi Serisi

Nefesimi Çal (bekar baba romantizmi)

Arzu Serisi

Be The One (rock yıldızı romantizm)

Milyarder Romantizm

Ashton Scott

www.ninalevinebooks.com

YAZAR HAKKINDA

Nina Levine

Hayalperes

t. Kahve

sever.

Kalbinde bir çingene.

USA Today'in en çok satan yazarlarından biri, alfa erkekler ve sevdikleri kadınlar hakkında yazıyor.

Yazmakla meşgul olmadığım zamanlarda, bir sonraki seyahatim için planlar yapar, dünyanın yeni yerlerini keşfeder, bir arkadaşımın kahve ve kek eşliğinde uzun uzun sohbet eder, kağıtlarla yaratıcı çalışmalar yapar ya da iyi bir kitap ve çikolata eşliğinde kendimi köşeye kıvrılır.

On iki yaşından beri yazıyorum. Kelimeleri bir araya getirmek, özellikle zor zamanlarımda benim için her zaman bir terapi olmuştur. Bugünlerde, kelimelerimin başkalarına da bana olduğu kadar yardımcı olmasından gurur duyuyorum.

www.ninalevinebooks.com

Telif hakkı © 2019 Nina Levine

Yayıncı: Nina Levine

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya diğer elektronik ya da mekanik yöntemler dahil olmak üzere, herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. Eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği belirli diğer ticari olmayan kullanımlar hariçtir. İzin talepleri için yazara aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

authorninalevine@gmail.com

www.ninalevinebooks.com

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Yer isimleri ve kamuya açık isimler bazen atmosferi yansıtmak amacıyla kullanılmıştır. gerçek kişilere, yaşayan veya ölmüş kişilere, işletmelere, şirketlere, olaylara, kurumlara veya yerlere benzerlik tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Romantic Book Affair Designs

Düzenleme: Becky Johnson, Hot Tree Editing

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

